

Domoljub

V Ljubljani, 2. januarja 1936

Celo 49 • Štev. 1

Papežev božični nagovor

Sv. oče je na dan pred Božičem sprejel kardinalski zbor. Kardinal Granito di Belmonte je božične čestitke zaključil z željo, da bi narod, ki je tako blizu prestola sv. Petra, čimprej dosegel mir.

Sveti oče se je iskreno zahvalil z željo, da bi se skoraj uresničila, zlasti sedaj, ko je nemoteno veselje nad božičnimi prazniki žal zastrto z grozečimi oblaki. Mi smo na poti, je rekel papež, ki je izredno trda in težavna. Je ena tistih poti, ki jo v visokih planinah imenujejo nevarno stezo. Ne gre samo za mir, ki je v nevarnosti, ampak za vojno, ki grozi. Žal da niso nastopili še trenutki, da bi vam mogel, kakor sem za to priliko upal, poročati kaj veselejšega. Naših želj in pričakovanj zaenkrat Bog še ni izpolnil.

Propaganda brezbožnikov ni manjša skrb. Ljudje in cele države se dvigajo in zanikajo Boga, kakor da se uresničuje psalmistova beseda »Neumnež je rekel v svojem srcu: ni Boga.« Vidimo pa, da se ta zabloda ne pojavlja samo v pokrajinah, kjer je njen izvor, ampak da se celo dalje razširja.

Nato se je sv. oče spomnil Mehike, ki je zemljepisno sicer daleč, katere dobro prebivalstvo pa je blizu njegovemu srcu. Z ostrimi besedami je razkril sovražno delo vlade, ki iz namena, da bi tem bolj izrinila Boga iz javnosti, vero in Katoliško akcijo, v prvi vrsti preganja duhovščino, hoteč vzeti vernemu ljudstvu pastirje.

Še drugi glasovi se dvigajo proti krščanstvu, in sicer v imenu samega krščanstva. Kolikšen zasmeh! Vodi se boj proti krščanstvu v imenu pozitivnega krščanstva, v imenu historičnega in praktičnega krščanstva, to je v imenu okrnjenega in zabrisanega krščanstva, kakor da bi resnično, edino in popolno krščanstvo ne bilo katoliško krščanstvo.

Kljub vsem težavam in nasiljem se pa papež obrača še z večjim zaupanjem in ponižno prošnjo na edino resnično moč, ki prihaja od Svetega duha. Sredi vseh težav moramo pogumno zaupati. Naravno in nadnaravno upanje je ena glavnih dolžnosti krščanskega življenja.

V novo leto

Za novo leto smo si prijatelji in znanci stiskali roke in si voščili za novo leto:

Da bi bilo boljše kot je bilo staro, smo si želeli.

Da bi bili srečni, zadovoljnejši.

Da bi nas na naših potih in pri naših delih spremljal božji blagoslov.

Človeško srce je nemirno. Vedno hrepeni po nečem boljšem. Če kdaj, je ta nemir človeškega srca razumljiv v današnjih dneh, ko je ogromni večini ljudi vse prej kakor z rožicami poslano. Če se ozremo nazaj, bomo videli, kako je tudi letos sve težila strašna peza gospodarske stiske. Pravijo, da se je po nekaterih deželah že obrnilo na bolje, pri nas se pa zdi, da je stiska v starem letu dosegla svoj višek. Vemo, da je drugod in pri nas po nezmotljivih zakonih zgodovine moralo do tega priti, vemo pa tudi, da ne drugod, ne pri nas, ne bi smelo biti tako hudo, kot je. Vemo, da jih je dandanes mnogo, ki imajo denarja v izobilju in si lahko privoščijo vsega, kar jim srce poželi. Da bi bili vi videli Silvestrov večer v Ljubljani in po drugih večjih mestih! Za kino, gledališče, za najmodernejše toalete in dišave, za plesišča in najdražja vina je bilo denarja dovolj. Istočasno so pa bedni reveži, med njimi tudi otroci, hodili od vrat do vrat prosit skorje kruha vbogajme. Ne čudimo se, ako so srca

teh revežev polna sovraštva do onih drugih, brezsrčnih, in da se v njih poraja odpor, ki bi utegnil nekdanj izbruhiti na dan in povzročiti nepopravljivo škodo in nesrečo.

Naša Slovenija je obubožala. Pozabili so menda razen davkarjev, vsi na lepo bajko o bogatih Slovencih. Mi smo narod malih ljudi in mali človek danes trpi, kakor že dolga desetletja ne pomnimo. Res smemo sedaj nekoliko svobodneje dihati. Ne stoji več neprestano birič ali ovaduh za našim hrbtom. Toda, še so hude rane, ki nas žuljo. To je predvsem naše denarno vprašanje. Oni, ki so hranili za stara leta in slabe čase, ne morejo do svojega denarja, oni ki so se zadolžili, v upanju, da bodo dolg lahko vrnili, tega danes pri najboljši volji ne morejo. Ne pomagata ne zaščita, ne terjatev! Kjer nič ni, od tam še birič prazen odide. Vsi vemo, da bi le pametna ureditev in pomoč od strani države, mogla temu neznosnemu stanju napraviti konec. Čim dalje bodo odlašali, tem slabše bo. Naše gospodarstvo bo izhiralo do konca, naši zaslužni denarni zavodi, ki so ljudstvu toliko dobrega storili, bodo omagali, ljudstvo bo pa izgubilo čut za varčevanje, kjer in kolikor je varčevali še mogoče.

Zaradi gospodarske stiske pa trpita tudi trgovci in obrtniki. Prvi nima komu prodajati: samo še po sol in petrolej hodijo ljudje,

za fajfo tobaka že ni več denarja. Pa še to največ na upanje: Ko bom pujska prodal, ko bo krava zopet mleko imela, bom plačal. Drugi, obrtnik, je še večji revež. Na eni strani ga uničuje velika industrija, ki za nižjo ceno preplavlja deželo z manjvrednim blagom, na drugi strani obubožani kmet hodí raztrgan in bos, ker nima denarja, da bi se oblekel in obul, kakor se je lahko včasih vsaj za zimo.

In sreče si želimo in božjega blagoslova! Saj vemo, da: Ako Gospod ne zida hiše, se zastonj trudijo tisti, ki jo zidajo. Ne bo sreče, ako je ne bomo iskali v Bogu. Le v živi veri in v trdni povezanosti z Bogom in njegovo Cerkvijo, bomo dobili moč, da bomo prebrodili hude čase. Kako lepi so bili dnevi veličastnega euharističnega kongresa za celo našo deželo. Kako je takrat zaživela naša vera pri pogledu na poln Stadion naše nedolžne mladine, naše bodočnosti, pri pogledu na 40 tisoč naših mož in fantov, ki so v ogujeno morje bakelj zaviti korakali k polnočnici na Stadion, pri pogledu na sklepne slovesnosti, kakršnih naš narod ne pomni in jih noben drug narod na svetu sorazmerno ne premore. Toda, zunanost je postranska stvar, glavno so sadovi, ki smo jih s kongresa odnesli. Ti naj bodo trajni.

Vsi se pa niso kongresa udeležili! Ista slika se nam kaže v zunanem svetu. Organizirani sovražniki Boga in Cerkve imajo marsikje premoč. V Rusiji se ni nič izboljšalo, Mehika še krvavi, pa tudi nekatere evropske, s poganskim nacionalizmom prepokane države delajo Cerkvi silne težave. In nikdar nismo gotovi, ne bo li še tu in tam izbruhnilo preganjanje Cerkve in katoličanov. Zato je treba, da se strnemo v en sam močen krog, ki ga nihče ne bo mogel razbiti. Po navodilih Katoliške akcije delujemo sebi v korist in pridobivajmo še druge. Oklenimo se svoje fare in svojih duhovnikov kot druge družine, kot drugega doma.

Kam je zašel moderni, brezverni svet! Komaj je minila svetovna vojna, že zopet teče kri v vroči Afriki in in prav nič bi ne smeli biti presenečeni, če bi nova svetovna vihra zadivjala po Evropi. Zakaj, puhlo zgradbo evropskega miru zidajo danes možje, ki jo zidajo brez Gospoda...

Naša srca pa vendar hrepene po sreči. Vsaj mi nihče ne storimo, kar bi nam in naši okolici moglo škoditi. Naj se vrne mir v naša razrvana srca, mir božji, naj se vrne ljubezen v naše družine in naše vasi. Le tako je mogoč tudi mir med narodi in državami.

V tem smislu voščita tudi uredništvo in uprava našega lista vsem svojim naročnikom, čitateljem in prijateljem:

Veselo, srečno in blagoslovljeno novo leto!

Volja naroda naj obvelja tudi na šolskem polju

Pred vojno je bilo učiteljstvo deželno. Kranjska vojvodina je učiteljem urejevala plače in imela tudi sicer večji ali manjši vpliv na šolstvo sploh, tudi na tisti del šolstva, ki ga je državna uprava prihranila za svoj delokrog. V krajnih, okrajnih in deželnih šolskih svetih se je ponašalo ljudstvo s svojimi zastopniki, pa tudi Cerkev je imela kot največja učiteljica narodov, v šolskih svetih nekaj besede. In končno je tudi učiteljstvo pošiljalo v šolske korporacije svoje odposlance in je tako lahko zagovarjala svoje stališče in branila svoje pravice.

Res ni pred vojno bilo vse, kakor bi moralo biti. Kdor dela, se lahko moti. Plače tudi niso bile previsoke. Pa se je že živelo, če ne bolje, pa vsaj tako kot danes. Na službo ni bilo treba čakati. Po dovršeni maturi si bil takoj nastavljen. Plače se niso spreminjale vsako leto in nikdar se ni zgodilo, da bi ne dobil prejemkov točno prvi dan vsakega meseca. Istočasno z odlokom upokojitve, so ti bili nakazani novi pokojninski prejemki. In stalnost? Učitelj je ostal trdno na svojem mestu ne glede na politično mišljenje. Izjeme — par primerov premestitve — le potrjujejo pravilo. Pa še pri tistih redkih slučajih, izvršenih predvsem v korist šolstva, je bilo premeščenje združeno z neverjetnimi težavami. Disciplinska preiskava in sledeči prizivi so vso zadevo tako zavlekli, da je bilo merodajnim gospodom — kakor je izjavil nekoč učitelj in pisatelj Jaklič France, že takorekoč žal, da se sploh sprožili misel za prestavo. Trdna je bila torej stalnost učiteljstva tiste dni in to vzlic temu, da je bila večina slovenskega učiteljstva neverjetno zagrizeno nasprotna takratnim deželnim gospodarjem ne samo v političnem, temveč tudi v kulturnem in gospodarskem pogledu.

Večina slovenskega učiteljstva ni nikdar prisluhnila resničnemu glasu naroda, ampak se je postavila vedno v opreko z njim. Pri raznih volitvah je večina učiteljstva podpirala vaške mogočnjake in oduhuje proti volji večine staršev in davkoplačevalcev. Liberalno učiteljstvo je ustanavljalo po deželi društva in družbe, ki so bile v nasprotju z miselnostjo večine slovenskega naroda. Liberalno učiteljstvo je bilo tisto, ki je naročilo in širilo veri in Cerkvi sovražen tisk, dopisovalo v liberalne liste in v njih sramotilo poštene slovenske može in nesebično nacionalno slovensko duhovščino na način, ki ga zaznamuje samo jezik najbolj zavrženih mestnih spajzelnov.

Kdo je odpravil iz naših šol krščanski pozdrav »Hvaljen Jezus«? Morda državna postava? Ne, ampak slovenski liberalni učitelj. Kdo je na vse načine ovrnil katehetovo delo v šoli in cerkvi? Slovenski liberalni učitelj. Kdo se je norčeval po gostilnah in drugod iz naroda, ki je hotel ostati zvest veri in Cerkvi? Slovenski liberalni učitelj. Itd. Skratka: slovensko liberalno učiteljstvo je dosledno grdilo na ta ali oni način vse, kar je bilo najmanj 90 od sto Slovincem sveto in nedotakljivo.

Večina slovenskega učiteljstva je pustila čisto iz vidika, da je njegova dolžnost tako v šoli, kakor izven nje, hoditi ramo ob ramo z večino slovenskega naroda. Zato je nastal

med narodom in večino učiteljstva tekem let globok prepad, ki še danes na široko zija in je videti nepremostljiv.

Po vojni liberalen učitelj svojega protiljudskega stališča ni izpremenil. Na njegovo prizadevanje je postala šola in vzgoja otrok nekak monopol brezverskega svobodomiselnstva.

Šolske svete so razbili, da so se iznebili zastopnikov Cerkev in staršev, ki jim po naravnih in božji postavi gre prva in glavna beseda pri vzgoji mladine. Liberalni učitelji so z največjim nasiljem uvajali med odrasle in šolsko mladino drobtina, ki jih je slovenski narod odločno odklanjal in jih odklanja. Liberalen pedagog si je prizadeval, da izpade iz šolskih knjig vse, kar bi eikalo na versko vzgojo. Če pa je tu ali tam ostala slučajno še kakšna drobtina verske vsebine, jo je liberalni učitelj pri pouku prezrl ali pa celo na svoj način smešil. Prirodopis in prirodoslovje je dajalo liberalnemu vzgojitelju povod, da je posamezna pojave v naravi tolmačil učencem v smislu, ki je verskim začelom nasproten. Zgodovina je postala liberalnemu učitelju dobrodošlo sredstvo, da je omenjal učencem kot dogazano resnico to, kar so v raznih zgodovinskih slučajih lažljivo poročale liberalne in socialistične protivverske agitacijske brošure. Liberalen učitelj je z nedeljskimi prireditvami in izleti odvracal našo mladino od cerkvenih dolžnosti in tako polagoma minimalno dobro versko vzgojo slovenskega naraščaja in s tem, kakor nam Francija dokazuje, tudi ogrožal obstoj naroda in države.

Največ podlih denunciacij proti najodličnejšim slovenskim možem je izšlo v povojnih letih ravno iz liberalnih učiteljskih vrst. Vse to dokazujejo zapisniki in ovadbe pri raznih oblasteh.

Liberalen učitelj je stvoril stanovsko organizacijo, ki naj bi združevala vse učiteljstvo brez razlike na svetovni nazor. Kako si je liberalni učitelj v praksi predstavljal to vstanovsko organizacijo, je pokazala polpretekla doba, ko je soglašal, da so bili na nadzorniška, kakor tudi na vsa druga važnejša učiteljska mesta in v korporacije imenovani samo ljudje liberalnega svetovnega nazora. Slonškarji so bili dobri samo za plačevanje članarine in za štafažo pri raznih zborovanjih in prireditvah. Liberalen učitelj je bil, ki ni protestiral, kakor bi lahko proti številnim neupravičenim premestitvam krščansko mislečega učiteljstva v polpretekli dobi. Še več! Ravno liberalen učitelj je svojega stanovskega tovariša in tovarišico, tudi člana stan. organizacije denunciral pri šolskih oblasteh in ovajal pri znanih organizacijah pod pretvezo premajhne delavnosti v »nacionalnih« družtvih. Liberalen učitelj je očital tovarišu krščanskega mišljenja celo protidržavnost, ker je ta še morda hodil v cerkev in nadzoroval otroke pri službi božji.

Večina slovenskega učiteljstva, ki je v polpreteklem času krivila hrbtenice pred vsako vlado, ne glede na veliko delo sedanjega režima z dopadanjemem. Nekatera zborovanja tudi v tem pogledu nekaterim niso več stanovska zborovanja, ampak dobrodošli sestanki za protirežimsko agitacijo. To ni nič

čudnega, zakaj večina liberalnega slovenskega učiteljstva trdno drži s tistimi, ki s sedanji vladi najbolj nasproti. Po svojem mišljenju in po svojem delovanju večina slovenskega učiteljstva plava še vedno v »Jutrovihe vodah. Kam vodijo te vode, to mo danes vsi, Ali ne v naš gospodarski, nacionalni in državni razdor!

Sedanja vlada, oprta na resnično zaupanje naroda, hoče, da pride volja naroda do veljave na vseh poljih narodovega življenja. Zato je treba onemogočiti delovanje vseh, ki mečejo visokim ciljem sedanjih državnih gospodarjev tako ali tako polena pod noge. Dosežene so že nekatere izpremembe v državni upravi in drugod. Le na šolskem polju za državo in narod najvažnejše, se ni po željo slovensko ljudstvo tega, kar hoče in želi.

Ker smo prepričani, da je današnji vladar več in zaupanju ogrožene večine kralju in državi neomajno zvestega slovenskega naroda, kakor pa na zlobnem rovarjenju po edincev, ki jih narod odklanja, pričakujemo z vso gotovostjo, da bo sedanja vlada tudi na šolskem polju vpoštovala ljudski glas, in ne glede na materijalne žrtve, uredila v Sloveniji v korist države celotno šolstvo tako, kot hoče slovensko ljudstvo in ne tako, kot zahtevajo ljudje, ki so se že davno ločili od zdravega slovenskega debla. Skratka: slovenski narod zahteva za svojo mladino do brh slovenskih učiteljev in pravih ljudskih vzgojiteljev po božji in narodovi volji.

Nova Kmečka zveza je ustanovljena

Štiri dolga in težka leta je bilo po zastopnikih, ki vedno zagotavljajo, da so predstavniki in zagovorniki kmečke misli, slovensko kmečko ljudstvo brez svojega stanovskega zastopstva. Pred štirimi leti je bila razpuščena Jugoslov. kmečka zveza, in vsi poskusi ustanoviti pozneje spet novo kmečko zvezo, ki bi bila popolnoma nepolitična, kakor je bila tudi razpuščena, so bili onemogočeni. Šele pred novo vlado, ki vlada iz ljudstva za ljudstvo, se bila potrjena nova pravila kmečke zveze, in v nedeljo, 22. dec. 1935, se je vršil v prenapolnjeni dvorani Rožodolskega doma v Ljubljani ustanovni občni zbor te nove kmečke zveze.

Občni zbor je otvoril Janez Brodar, ki je v pozdravnih besedah izrazil zadovoljstvo nad tem, da je omogočeno spet kmečkemu stanu zbirati se v kmečki zvezi in more tako tudi kmet sodelovati pri zakonodajnem in splošno gospodarskem delu. Poslani so bili nato brzojavni pozdravi narodnemu voditelju dr. Korušcu, ministru dr. Kreku in banu dr. Natlačanu. Pri volitvah je bil izvoljen skoraj soglasno za načelnika Janez Štrcin, za drugega in tretjega podnačelnika pa Alojzij Janžekovič in Stefan Bakan. V ostalem odboru so med drugimi ing. Skubic, dr. Kulovec, Kržič Ludovik, Steblovnik Martin, Vrhnjak itd. Sklenjeno je bilo, da se pristopi k organizaciji krajevnih kmečkih zvez, nadalje k reševanju vprašanja kmečke zbornice. — V okvirju kmečke zveze se osnujejo fantovski odseki in odsek za absolvente kmetijskih šol ter odsek za kmečko ženstvo. Poleg tega so izrazili navzoči še veliko predlogov, ki so vsi izredno važni ter imajo vsi za cilj izboljšanje položaja kmečkega stanu.

205.000 dinarjev...

Pravilnik

I. Vsak »Domoljubov« naročnik, ki je v mesecu januarju poravnal celoletno naročnino za leto 1936, prejme od uprave »Domoljub« podporo v znesku 1000 Din, ako mu v tem letu hiša, v kateri redno stanuje, pogori, da v njej ni mogoče več stanovati. Isto velja za naročnike, ki nimajo lastne hiše, pa jim ob požaru hiše pogori stanovanjska oprava.

II. Naročnik »Domoljub« je oni, na čigar naslov list prihaja, oziroma kdor je vpisan pri poverjeniku, ne glede na to, kdo je dal denar za naročbo lista.

III. Naročniki, ki prejema list pri poverjeniku, naj tam plačajo celoletno naročnino v zgoraj navedenem času in poskrbe, da bosta seznam naročnikov in naročnina pravočasno odposlana »Domoljubovi« upravi v Ljubljani.

IV. Naročnik-pogorelec naj naznanilo o požaru priloži potrdilo županstva in župnega urada, da mu je brez lastne krivde pogorela stanovanjska hiša ali stanovanje in da je — če prejema list pri poverjeniku — res pravočasno plačal celoletno naročnino za leto 1936.

V. Požarna podpora se ne izplača, četudi bi bili izpolnjeni vsi drugi pogoji:

1. pogorelcu-naročniku, ki je požar sam povzročil;

2. naročniku, ki mu pogore samo gospodarska poslopja: hlev, skedenj, svinjaki, stelnik, kolnica, kozolec itd.;

3. stanovanjskim podnajemnikom;

4. lastniku dveh ali več stanovanj, hiš, ako mu pogori hiša, v kateri redno ne stanuje.

Če pogori hiša moža, čigar žena je naročena na »Domoljub«, ali hiša očeta, čigar sin ali hči prejema »Domoljub«, pogorelec nima pravice do podpore.

Uprava »Domoljub« se bo tega pravilnika točno držala in prošelj neupravičencev ne bo uvaževala.

1 Čemu trpeti?
Za 1 DINAR

tablete Aspirina in bolečine

ni več! Kot začito pred

ponaredbami nosi vsaka

tableta Aspirina utarjen

Bayerjev križ.

ASPIRIN

Ostala in registrirana pod št. B. N. 1322 od 18. VII. 1923

Dr. Mačkov pokret se otepa komunistov

V hrvatski narodni pokret, ki ga vodi dr. Maček, so se po navodilih iz Moskve pomešali tudi nekateri komunisti. Pod krinko sedanjega hrvatskega gibanja bi boljševiki, podpirani od framaonskih lož, narodne mase z bobnečimi levičarskimi gesli radi uporabili za svoje prevratne namene.

Hrvatski voditelji so spoznali boljševiško nevarnost in so začeli odločno nastopati proti boljševiškim agitatorjem. Decembra je bilo v Veliki Gorici zborovanje, ki se ga je udeležilo do 15.000 ljudi in na katerem je govoril dr. Mačkov sodelavec dr. Ivan Pernar. Ostro je nastopil proti vsem, ki agitirajo, naj bi se hrvatski pokret gibal bolj v levo smer, in dejal:

Hrvatje so imeli krvavo skušnjo in zato niso za komunizem, ker je komunizem zlo. Tudi tam, kjer so komunizem uvedli, to je v Rusiji, gredo po malem nazaj, vračajo se k svobodni trgovini in zasebni lastnini.

Komunizem je za diktaturo, a diktatura pomeni oblast manjšine nad večino, kakor jo komunisti tudi v praksi izvajajo. Teža nečesto Hrvatje nikdar. Naš narod pravi: Prava narodna in stalna vlada lahko nastane samo po splošni volilni pravici. Treba je vedeti eno, a to veste vi in vedo bratje delavci. Kmet je starejši brat, delavec je mlajši brat. Delavske težnje in zahteve so v marsičem enake, v marsičem pa slične kmetjskim težnjam. Delavci morajo kakor manjšina, a vendar sinovi naše svete in izmučene domovine pomagati večini, to je kmetu v težki borbi za hrvatske zvišene cilje. Kmet pa po zmagi ne bo zapustil prezrtega in poteptanega mlajšega brata delavca. Vse to velja tudi za vse druge narodne stanove in za izobraženstvo.

Pri zlati žili, bolečinah v križu, zastajo krvotoka jeter in nezadostnem izločevanju iz žolča, nastalih vsled zapeke, se dosežejo odlični uspehi z naravno:

Franz-Josefovo

grenko vodo. Bolniki radi jemljejo preizkušeno Franz-Josefovo grenko vodo in jo dobro preneso tudi pri večkratni porabi.

Ogl. reg. št. br. 3974/35.

mo doslej že izplačali svojim zvestim in redno plačujočim naročnikom požarnih podpor. Požarne podpore bomo izplačevali tudi letos na podlagi pravilnika, ki ga spodaj objavljamo. Prosimo vse naročnike, lasti pa gg. poverjenike, da naročnino za list pravočasno, to je: do konca januarja, poravnajo, kajti le tisti naši naročniki, ki bodo koncem januarja imeli plačano celoletno naročnino za »Domoljub«, bodo imeli v slučaju nesreče pravico do naših požarnih podpor.

V letu 1935 so »Domoljubove« požarne podpore prejeli sledeči naši naročniki:

1. Marija Berčič, posestnica, Žabnica št. 27.
2. Anton Miklič, posestnik, Rucmanci št. 19.
3. Josip Šmalcelj, Laze 13.
4. Miha Urbanec, posestnik, Goriče.
5. Marjana Koprivnik, Zg. Brnik 45.
6. Marija Gostiša, Stara Vrhnika 35.
7. Jožef Dolinar, posestnik, Brdo 11.
8. Marija Strahovnik, Kavče 1.
9. Ivan Oštir, Kavče 2.
10. Franc Brandstätter, Sp. Jablane 42.
11. Marija Deček, Pristava 8.
12. Janez Nagode, posestnik, Hotedršica št. 21.
13. Filip Dacar, Gabrovica 7.
14. Jože Dremelj, Leskovec 9.
15. Matevž Galin, posestnik, Kališče 4.
16. Jožef Mav, posestnik, Jasen 5.
17. Jožef Mišmaš, posestnik, Budganjca vas 15.
18. Alojzij Murn, posestnik, Lašče 7.
19. Nikolaj Guštin, Križevska vas 15.
20. Marija Zore, Bezuljak 24.
21. Anton Osolnik, posestnik, Laze 6.
22. Franc Pečar, posestnik in gostilničar, Črnuče 55.
23. Alojzij Štritof, hišar, delavec, Breg št. 55.
24. Jožef Škoda, posestnik, Dolgobrdice št. 4.
25. Ferdinand Bogša, želar, Benetek 65.
26. Marija Cerovšek, posestnica, Stari grad 21.
27. Kristina Nachtigal, posestnica, Veliki Cirknik 44.

Brezje imajo tudi Slovenci v Franciji in sicer v Merlenbachu. Tam je bila te dni procesija, v kateri so nosili lastno podobo Matere božje na Brezjah. Slovencev ne bo konec, ako bodo povsod po svetu, kamor jih je vrgla usoda, iskali varstva Marije Pomagalj.

KAJ JE NOVEGA

Moščani so dobili larno cerkev

Dva in dvajseti december 1935 ostane za Moste, ki so bile pred kratkem priključene Ljubljani, važen zgodovinski dan. To nedeljo je stolni prošt gosp. Ignacij Nadrah, novim ljubljanskim meščanom blagoslovil novo in prvo slovensko leseno cerkev.

K blagoslovitvi so se zbrali številni zastopniki duhovske, državne in mestne gospodske, med drugimi podban dr. Majcen, novi mestni župan dr. Adlešič, podžupan dr. Ravnihar, dolžnik bivši moščanski župan Oražen in mnogi verniki.

Gospod prošt dr. Nadrah je v lepem govoru primerjal novo cerkev z jaslicami, ki jih sedaj Slovenci posvajamo po vsej deželi. Kakor se jaslice razlikujejo med onimi v revnih družinah od onih v premožnih, tako se tudi nova moščanska cerkev razlikuje od bolj razkošnih hramov božjih. Nova cerkev je borna, napravljena iz lesa, toda ima isti sijaj, kakor vse druge; v njej biva Bog, ki je navzočen v tabernaklju. Naš Gospod je prišel na svet v borni votlini v Betlehemu, toda ta kraj je sedaj slaven, je med najbolj slavimi kraji na svetu in z globoko vdano stjo ga obiskujejo kristjani. Gosp. prošt je v zanesenih besedah pozival vernike, naj se tesno oklenejo svoje nove cerkve, predvsem pa naj Bogu darujejo svoje misli, svoje molitve, svoje trpljenje. Bog bo teh daril vesel, Bog je poklical vse ljudi k sebi in dal nebesa vsem ljudem. Samo žal, da je mnogo takih, ki nočejo nastopiti ozke in strme poti v nebesa,

toda pred Bogom se ne bo nihče skrtil. Bog pa tudi zahteva, da se služba božja vrši dostojno in za to so verniki dolžni skrbeti. Vsak viden dar, namenjen cerkvi, je dar Bogu, ki je najboljši dolžnik, ki povračuje z najboljšimi obrestmi.

Moščanska nova župna cerkev je prva lesena hiša božja v Sloveniji. Je le zasilna in se bo čez leta umaknila novi, za katero se izdelujejo načrti. Dolga je 25 m in 12 m široka. Njen strop je visok 3 m. V cerkvi je na vsaki strani 19 udobnih klopi. Iznad navadne strehe se dviga nizek zvonik, v katerem bo obešen 100 kg težak zvon. Lep je glavni oltar, ki je ves izdelan iz lesa. Nad oltarjem je obešena slika sv. Družine, ki ji je nova cerkev posvečena. Vsa potrebna zemeljska dela so opravili vrli Moščani s kulturno. Vsa tesarska dela je izvršil mestni tesarski mojster Zakotnik za 60.900 Din. Cerkev je stala do 80.000 Din. Če upoštevamo brezplačno delo, ki ga ni bilo malo, nadalje številne dragocene darove, moremo oceniti skupno vrednost cerkve z dostej nabranim inventarjem na približno 150.000 Din.

Čast in hvala vsem, ki so tako ali tako prispevali za novo moščansko hišo božjo, posebno vnetemu odboru z neumorno delavnim dušnim pastirjem gosp. Jenkom na čelu. Naj bi bila nova cerkev skupni dom vsem Moščanom, hiša tolažbe in največji vir verskega prepoveda.

Delne spremembe v vladi

V pogledu nadaljnjega oblikovanja našega notranjega političnega življenja je bila važna seja izvršilnega odbora JRZ. Seja je bila sklicana radi znanega pisma g. Ace Stanojevića, ki je podlegel vplivu nekaterih članov iz bivšega glavnega odbora bivše radikalne stranke, ki so iz čisto osebnih razlogov neprijateljsko razporeženi napram vladi dr. Stojadinovića. G. Ace Stanojević je na prigovarjanje teh krogov izdal omenjeno pismo, v katerem izjavlja, da se ne strinja z dosedanjim načinom organiziranja stranke in ne z vodstvom državne uprave. To pismo, ki so ga nekateri člani bivšega glavnega odbora bivše radikalne stranke dali tudi tiskati, so potem razpošiljali svojim prijateljem in nekaterim krajevnim organizacijam. Pri tem je bivši tajnik JRZ g. Ivković zagrešil tudi to nekorektnost, da je na letake udarjal strankin pečat.

Ko je bil napad, ki so ga na dr. Stojadinovića napravili nekateri člani omenjenega odbora s tem, da so nagovorili bivšega gradbenega ministra Bobiča ter ministra za telesno

vzgojo ljudstva Mirka Komnenovića, da sta podala demisijo, odbit na ta način, da je bila takoj izvršena delna sprememba vlade z vstopom ministrov Cvetkovića in Kožulja v vlado, so se spričo takega stanja stvorili taki sestavki na same člane izvršilnega odbora dr. Stojadinovića, dr. Korošca in dr. Spahu ter so sklenili, da v vsem ostanejo zvesti programu in pravilom JRZ, ter so pozvali vse krajevne organizacije, naj nadaljujejo započeto delo na končni organizaciji stranke. Na isti seji so omenjeni člani izvršilnega odbora sklenili, da takoj odstranijo dosedanjega tajnika Ivkovića ter postavijo na njegovo mesto za tajnika JRZ Tripkovića.

Da je ostalo pismo g. Ace Stanojevića, ki so ga izdali nekateri člani bivšega glavnega odbora bivše radikalne stranke, brez učinka, se sedaj jasno vidi, ko dobiva tajništvo JRZ vsak dan nešteto brzojavnih sporočil od posameznih krajevnih organizacij, v katerih organizacije izrekajo popolno zaupanje članom izvršnega odbora, to je dr. Stojadinovića, dr. Korošču in dr. Spahu, ter jim zagotavljajo svojo zvestobo in jih pozivajo, da neodstopno vztrajajo na započetem delu za dobro ureditev notranjepolitičnega življenja v državi. Krajevne organizacije JRZ pa povsod naščitujejo započeto delo.

V vsako hišo »Domoljuba«!

Za slovenski jezik in kulturno samobitnost

Veliko nevarnost za naše slovensko kulturo predstavlja nameravana monopolizacija šolskih knjig. Zato so zastopniki tiskarnarjev, knjigarnarjev, knjigoveških mojstrov, tiskarskih delavcev in Zveze društev »Sola in dom« sklicali v Belgradu posvetovalje, na katerem so prišli tudi zastopniki učiteljske in profesorke stanovske organizacije. Zastopniki navedenih društev so posejivali pri vseh merodajnih ministrih, s čimer tudi pri obeh slovenskih ministrih, s čimer tudi pri obeh slovenskih ministrih, ki sta obljubila, da se bo sta zavzela za pravilno rešitev perečega vprašanja. Trdno pričakujemo, da glas slovenskih odposlancev ne bo glas vpiljočega v puščavi, zakaj monopolizacija šolskih knjig bi bila največja katastrofa za slovenski jezik in slovensko kulturno samobitnost in očitno izživljanje kraljeve državi zvestega slovenskega naroda.

Za ljubljanske reveže in brezposelne

V ljubljanski mestni posvetovalnici je bil razgovor, ki naj bi pokazal najboljšo pot za izpeljavo zimske pomožne akcije za ljubljanske reveže in brezposelne. Na sestanek je pozval dr. Ravnihar zastopnike ljubljanskih gospodarskih in dobrotvornih ustanov. Med navzočimi je bilo tudi mnogo starih in novih občinskih svetnikov. Po uvodu dr. Ravniharja je poročal načelnik socialno-političnega odbora gosp. Kosem in orisal težavni položaj občine in socialno-političnega odbora ter predlagal kot edini izhod za uspešno pomožno delo obvezno socialno davščino, ki se naj vpelje na stanovanja in sicer po številu sob; nadalje na prispevke delodajalcev in delojemalcev. Številčne podatke je podal nato gosp. Kosem od socialno-političnega urada in v razgovoru, ki se je nato razvila in h kateri so se prijavili številni odborniki, je prodl predlog, naj se obvezne socialne davščine uvedejo, če bodo to dovolile pristojne oblasti. Vsi navzoči odobri, ker je pomoč nujno potrebna, da se to nepriznane davščine nabirajo in potujejo, sedaj neobvezno, pri čemer naj sodbore in pomagajo vse ustanove.

Dr. Pernarjeva izjava o veri in duhovščini

Na velikem shodu v Turopolju je povedal voditelj hrvatskega pokreta dr. Pernar tudi to-le:

Hvala Bogu, duhovščina koraka danes v večini, v 95 odstotkih, s svojim narodom, saj je tudi ona občutila na svoji koži to, kar ves narod. Hrvatski narod, a posebno hrvatski kmetje, so vdani veri svojih očetov in sv. Cerkvi v vseh zadevah vere in pravstvenosti, kakor dobri otroci. V politiki pa je naš narod neodvisen in gre po svoji poti, da ustvari pravične naše ideale. Naš narod je veren in veri očetov mu je bila tolažba v najtežjih časih sedanjosti in preteklosti, njegove veselje in posebno veliko, ako ga njegova duhovščina zapusti v tej borbi.

Naj se hrvatske duhovščine ne da promotiti, ampak je to naporno in škodljiv tip, ki sluzi v službi hrvatskega kmetstva, je najhitrejše svoje izjave dr. Pernar.

Motnje v črevih

Omotica vsied zapeke se odpravijo z uporabo naravne

Franz-Josefove

grenke vode.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 14885, 25. V. 35.

OSEBNE VESTI

d Za predsednika ravnateljstva Trgovsko bolniške blagajne in podpornega društva je bil izbran uradnik Vzajemno zavarovalnice Ivan Martelanc, za predsednika nadzorstva pa Ivan Aysenek.

d Spremembe v ministertvu dr. Mihe Krika. Dosedanji kabinetni šef ministra brez portfelja dr. Mihe Krika g. Leo Lojk je postavljen za politično-upravnega uradnika na okrajnem načelstvu v Kranju. Za novega kabinetnega šefa v tem ministertvu je dodeljen g. dr. Bojan Pirc, šef odseka v osrednjem higijskem zavodu v Belgradu.

d Mestna hranilnica v Kranju je dobila nov sosvet in gerenta v osebi g. Maksa Foka.

d Ravnateljstvo in upravni odbor mestne hranilnice v Kamniku sta razrešena. Za gerenta je imenovan dr. Dominik Zvočelj, ki mu je dodeljen devetčlanski sosvet.

d V Subotico je prestavljen v lastnosti načelnika prometnega oddelka Ivan Deržič, načelnik iste položajne stopnje v Ljubljani.

d Novo ravnateljstvo Osrednjega urada za zavarovanje delavcev je sestavljeno tako-le: Predsedstvo: Franc Kremžar, podpredsednik Jonke Leopold in Curk Matko. Nadzorstvo: Predsednik Krvina Ivan, podpredsednika ravnatelj ing. Miklavc Franc in Vostner Leopold. Rentni odbor: dr. Jeglič, Klanjšek, Majeršič, Kukovica. Namestniki so: Gašperšič, Gologranc, Loboda, Kranjc. Upravni odbor je sestavljen iz celotnega predsedstva ter še iz članov: Gašperšič in Vostner Matko. V disciplinsko sodišče so izvoljeni: dr. Jeglič in Majeršič kot člana, Gašperšič in Loboda kot namestnika. Gradbeni odbor: predsednik Kremžar ter člani: Gologranc, Curk, Majeršič in Jonke.

d Za šolske nadzornike so imenovani: Vinko Rupret, šolski upravitelj v Smledniku, za kranjski okraj; Ferdinand Bobič, vadniški učitelj v Mariboru, za okraj Maribor levi breg; Leon Cepuder, vršilec dolžnosti okrajnega šolskega nadzornika za Ljubljana okolica je postavljen za okr. šolskega nadzornika Maribor desni breg; Ivan Mihler, vršilec dolžnosti okr. šol. nadzornika za Ljubljano okolica je razrešen dolžnosti.

d Iz upravne službe. S kraljevim ukazom so imenovani: Dr. Josip Hubad, sreski načelnik 4. pol. skup. II. stop. v Ljubljani za načelnika upravnega oddelka v 4. pol. skup. II. stop. pri kraljevski banški upravi v Ljubljani; Fran Maršič, sreski načelnik v Novem mestu, za sreskega načelnika v Ljubljani in Rafael Mahnič, sreski podnačelnik v Kranju za sreskega načelnika v Novem mestu.

DOMAČE NOVICE

d Božično zborovanje katoliškega učiteljskega zbranskega v Slomškovi družbi, je prav lepo uspelo. Sprejeta je bila soglasno med drugim tudi sledeča izjava: »Prizadevanju ministrskega poročevalca Erjavca in ban. šolskega nadzornika Štruklja, da se preganjanemu učiteljsstvu popravijo krivice, izrekamo zahvalo in zaupanje, obenem pa obsojamo vse gonje in zahrbtno rovarjenje proti navedenima in proti izvršitvi vladnega programa za popravilo krivic.«

d Ljubljanski občinski svet je imel dne 30. decembra zopet sejo, na kateri so bili izvoljeni številni odseki. Razen 11 občinskih svetnikov, so vsi pristopili v klub Jugosl. rad. zajed-

V
NOVEM
LETU

Vam bo
olajšal delo

1
JANUAR
1936

RADION
pere sam

Schicht
RADION

nice. V imenu tega kluba je podal dr. Kamašič izjavo, da stoji na stališču ljudske samouprave, zato naj se čimprej ustvarijo predpogoji za svobodne volitve. Soglasno so sprejeli predlog proti monopolizaciji šolskih knjig. V tajni seji so sklenili, da mestna občina odpove službeno razmerje vsemu pogodbenemu uradniku na novo vključenih občin in trem pogodbenim uradnikom ljubljanske mestne občine.

d 85.000 prebivalcev šteje sedaj ljubljanska mestna občina.

d Na posredovanje ministra dr. Mihe Krika je kmetijski minister dovolil loterijo, ki jo priredi Združenje trgovcev v Ljubljani v korist svojim siromašnim in brezposelnim članom.

d Namera monopolizacije šolskih knjig je zadnje čase zelo razburila slovensko javnost. V prosvetnem ministertvu so zdaj izjavili, da stvar ni prečja, čeprav že preteče rok natečaja, ki ga je razpisal prejšnji prosvetni minister.

d Od 45 na 90 milijonov dinarjev je dvignila Kranjska industrijska družba delniško glavnico.

d Konec prvega polletja na srednjih šolah bo letos koncem januarja 1936.

d Okrog 2000 otrok iz Dalmacije, Hercegovine in Like bodo radi pomanjkanja živeža oskrbovali to zimo na Hrvaškem in v Slavoniji.

d Samo okrog 300 vagonov olja je pridelala letos Dalmacija. Običajno 700 vagonov.

d Pravilno italijanščino zahtevajo. Ljudje, ki so pisali svojem v Italijo pisma, so zadnje čase dobili pisma mnogokrat vrnjena. Italijanska pošta zavrača vsa pisma, ki nimajo naslova v popolnoma pravilni italijanščini.

d Samostojno župnijo dobe Studenci pri Mariboru.

d Trije siromaki iz mariborskih Dajnkovich barak Franc Herič, Rudolf Marot in Ana Salamon so potožili svojo revščino v pisnu naši kraljici. Za božične praznike so dospeli iz Belgrada trije zavoji, v vsakem po 15 kg živit, ki jih je poslala kraljica Marija omenjenim revežem kot božično darilo.

d Ko so slavili svatbo. Pred malim kazenskim senatom se je na predbožični dan, 24. decembra končala razprava proti 23 letnemu Maksu Balchu, rodom iz Zgornjega Tušina, stanujočem na Mrzlem Studencu. Bil je obtožen zločina uboja Janeza Kuharja. Bilo je lanski predpust 18. februarja. V Hruševki so se zbrali domači in okoliški fantje, da bi slavili svatbo pri posestniku Jerneju Tonju. Med fanti je nastal prepir zaradi vina in nekerjube. Na cesti se je razvil pretep. Maks Balch je z nožem sunil Janeza Kuharja v vrat tako, da mu je prerezal žilo in je notranje izkrvavel. Poškodba je bila smrtno nevarna.

Najvišja angleška žena. Se pred ma hno ima mašičko kdo respekt, kaj seje pred tole! Bogve, ali je v njenih prsih tudi veliko plemenito srce...

Vsaka pomč je bila brezuspšna. Obtoženec se je zagovarjal s silobranom, zatrjujoč, da ga je kuhar sam napadel in podrl na tla. Kuhar je bil drugače miren in trezen fant in je hotel le mirati. Maks Baloh je bil obsjejen na dve leti in šest mesecev robije. — Ne z nožen, ampak z uma svetlim mečem se bore — izobraženi fantje.

d Palača pravoslavne belgrajske patriarhije je bila te dni dogotovljena. Palača, ki je bila zgrajena na državne stroške, ima nad 500 sob.

d Celih 50 let je poslovala brez obrtnega dovoljenja hranilnica v Subotici. Tako so ugotovili seje te dni.

d Elektrifikacija Slovenije. Kranjske deželne elektrarne prično v najkrajšem času z elektrifikacijskimi deli v Mirenki dolini. — Na sveti večer so dovršili elektrifikacijo najbližje celjske okolice, to je med vasema Trnovlje in Ljubčno. Na sveti večer je dobila elektrifno koč tudi Hotedersica na Notranjskem.

d 400.000 parov čevljev za vojake so naročili Italijani v Batovi tovarni v Vukovaru.

d Nov frančiškanski samostan grade v Belovaru.

d 20.000 Din podpore je nakazal kmetijski minister hmeljarni na Vranskem.

d Kar v sneg ga je postavila. V Lancavasi je odpustil posestnik Franc Turk svojo služkinjo z njenim šestmesečnim nezakonskim otrokom iz službe. Dekla je šla, otroka pa je pustila gospodarju in sicer ga je postavila kar v snegu pred hišo, kjer je precej časa ležal. Posestnik je nato otroka dvignil, pa ga je zanesel k sosedu. Zadevo, ki bi bila lahko usodna za mlado življenje, preiskujejo sedaj orožniki. Pošteno slovensko dekle ni — brez srea.

d Italijanske ladje so zopet priele prihajati v naša pristanišča po blago. Veliki italijanski parnik »Maria Clara« je naložil 700 ton premoga, dne 16. decembra je prišel parnik »Xenios«, ki je naložil 1200 ton premoga. Neko

naše premezokopno podjetje je sklenilo z neke italijansko tvrdko dogovor o dobavi 10.000 ton premoga. Tudi več italijanskih jadrnic je prišlo v šibeniško pristanišče po blago. Propagande nekaterih nacionalistično zagrizenih italijanskih listov, da se ne izvozi iz naše države niti blago, za katero ne veljajo sankcije, se je ponosrečila. Da bi se pa izvozil les, ni nobenega upanja. Vsa trgovina z Italijo pa trpi predvsem zaradi deviznih težkoč.

d Odlog plačil je dovoljen za 6 let Kmetijski hranilnici in posejilnici v Konjicah in Hranilnici in posejilnici v Radencih.

d Ministrski svet v Belgradu je odobril dogovor, ki je bil sklenjen med našo monopolsko upravo in češkoslovaškim tobačnim ravnanjem. S tem je redna oddaja našega tobaka v Češkoslovaško zagotovljena za vrsto let.

d Dinarska deviza je krepka. Romunska vlada je izdala listo slabih in krepih deviz. Kot krepke se smatrajo: francoski in švicarski frank, albanski frank, belga, dolar, palestinski funt, egipski funt, turška lira, zlot, dinar, hol. goldinar, pezeta ter češkoslovaški, danški, švedski in norveški krona. Kot slabe devize pa veljajo lira, pengó, šiling, drahna, lev in nemška marka.

d V Zagrebu so začeli s prvimi deli za zgraditev velike nove tobačnice na Beoru. Tobačnica bo zgrajena v dveh etapah ter bodo skupne veljala gradbena dela 65 milijonov dinarjev. Tudi v Ljubljani se mora začeti z razširjenjem tobačnice!

d Hrvatski katoliški dom so otvorili na Sušaku. Tam je čitalnica in prostori za sestanke katoliških organizacij.

d V zagrebškem nadškofijskem semenišču je letos 144 bogoslovcev, na teološki fakulteti pa vsega skupaj nad 300 slušateljev.

d Osem vagonov kouze je poslala okolica Vinkovcev za lačne Hercegovince.

d V Dalmaciji so se mudili trije Španci in se menda pogajali za velike dobave našega mesa v Španjo.

d Prodajno ceno tobaka je jugoslovanski tobačni monopol v boječem letu zvišal približno za 20 odstotkov.

d Nove tovarne za umetna gnojila zgrade v Vejevčini.

d Iz ljubljanske Mesne ubožnice. Po svoji lepi navadi je mestna občina tudi letos pri-

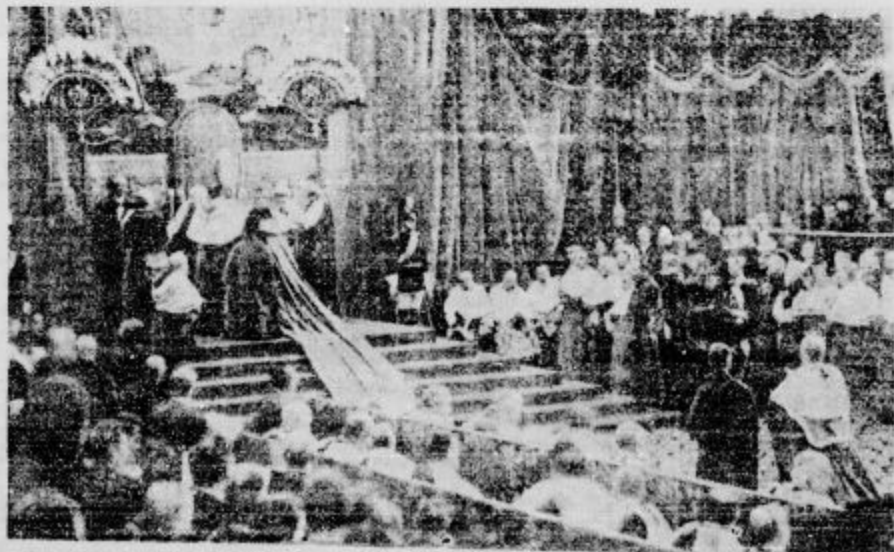
redila onemoglim starčkom in starkam na vsoti večer v mestnem zavetišču pritržno božičnico, ki so se je udeležili poleg starčkov in stark tudi mestni župan dr. Adlešič, podžupan dr. Ravnihar, oba s svojima soprogama, dalje obč. svetnik kanonik dr. T. Klinar, mestni fizik dr. Rus in drugi. V obednici zavetišča je bilo postavljeno lepo okrašeno božično drevo. Župan dr. Adlešič je imel zbranim onemoglim lep božični govor. G. župan je obiskal

Sneženega moža delajo. Samo pazijo naj, da jim sneženi mož ne napiše »čevkov« v polletne izkaze.

slehernega oskrbovanen ter vsakemu meskemu pošaril malo božično darilo: zavečjek tobaka, gospa županja pa je sleherni ženi in zavidi dala zavečjek sladkorja. Oskrbovanen so dobili seveda za praznike tudi pribojšek v hrani.

d Najemnine za skladišča na železniških postajah bodo znižali. Z čez in na zahtevo izveznikov in zato, da bi bilo omogočeno boljše izkrcanje železniških ležarskih prištevov, bodo s 1. januarjem znižali zakupne cene za celprta železniška skladišča razen za pristanišča e postaje za 40—50 odstotkov. Od naslednega datuma znižane cene veljajo za ona že-

Kardinalski zbor v Vatikanu. Navzoči so poleg papeža že tudi novoimenovani kardinali. Škoda, da se ni med njimi nobenega Jugoslava.

VINA Vam nudi **Centrale** vinarna, Ljubljana, v svoji posodi najugodnejše.

niška skladišča, ki se bodo od tega dne dalje v skupn. strankam. Za že izdana skladišča bodo veljale stare zakupne cene do poteka pogodbe. Nadaljna obvestila in pojasnila se dobe pri železniških ravnateljstvih.

d Nesrečni alkohol. V Stopnem pri Makolah na bivšem Stajerskem je prišlo pred prazniki do usodnega poboja. Pri posestniku Stefanu Lepeju je bil na obisku Anton Spaninger iz krač. Ko sta se oba nahajala v hiši, je prišel na dvorišče vinjen posestnik sin Franc Babšek iz Stopnega ter začel izzivati: Aufbiks kri v luft, čreva na plot, pridite ven, da vas vse pokoljem! Ker izzivanje le ni prenehalo, je prišel Lepej Stefan iz hiše ter vprašal Babška, kaj prav za prav hoče. Ni pa še dobro vprašanja izgovoril, ko je navalil Babšek na njega z nožem v roki ter mu zadal 7 cm dolgo rano na roki. Nato je prišel iz hiše tudi Spaninger, proti kateremu se je Babšek obrnil ter ga udaril z ročajem noža po glavi. Lepej je medtem, ko sta se Babšek in Spaninger ruvala, skočil v kolarnico ter se vrnil z dvema koloma. Ureaga je dal Spaningerju in oba sta parkirat udrinila po Baošku. Pognala sta ga v beg, nato pa sta se vrnila v hišo. Babšek pa je na polj proti domu zaradi zadobljenih udarcev omedlel. Našle so ga neke ženske, ki so ga zavlekle v Lepejev hlev, kjer je ležal v nezavesti do drugega dne. Potem so ga odpeljali domov. Od udarcev mu je počila lobanja, kar je povzročilo smrt.

d 700 otrok in 70 ubožcev je obdarovala občina Ptuj s sodelovanjem dobrodelnih društev.

d Ze drugi mesec nimajo ob nedeljah toka v Hrastniku. Posebno radio-poslušalci so nejevoljni.

d Kdor se reveža usmili... Dva vagona drv in 5800 kg premoga je razdelila mariborska občina revežem v mrzlih barakah, razpokanih vagonih in vlažnih kletih. Premog so darovale trdke Andrašič, Mejovšek in Eker. Poleg tega je dala občina iz svojih sredstev 300 mestnim ubožcem vsakemu po 90 dinarjev za nabavo drv za božične praznike.

d Pse je treba prijaviti novim in stariim ljubljancem. Takse so oproščeni le psi čuvaji. Ali je smatrati psa za čuvaja ali ne, o tem odloča mestno poglavarstvo. Zamudnikom se bo zaračunala pričenši s 1. februarjem taksa v dvojnem znesku.

d Po pameti ga pijno, je učil pokojni škof Anton Martin Slomšek. Ta zlati nauk so pozabili ponočnjaki tam na Smartinski cesti proti Savi. Posledice niso izostale. Pijanci so pretepli nekoga Rozmana, da je moral z rešilnim vozom v bolnišnico. Junaki noža so se maščevali tudi nad Rozmanovim kolesom, ki so mu razrezali gumijaste dele, železne pa stolkli, in zmetali v jarek. Tičke so že zaprli.

d V Ptuj so zaprli neko mlado deklo iz Vurberga. Pri nji so našli 10 ponarejenih dvajsetdinarskih kovancev, ki jih je hotelo razpečati. Izgovor, da jih je našla na cesti, ji ni pomagal. Ne zapirajmo si z nepoštenimi dejanji pota v srečno bodočnost!

d Novo zdravišče upravo je dobil Bled. Dosedanjo je g. ban dr. Natlačen odvezal dolžnosti.

d Za vpoštevanje domačega lesa pri stavbah se zavzema mstačni tesarski mojster Fran Ravnihar v posebeju gospodarskem članku v »Slovenec« z dne 21. decembra 1935.

d Slovensko šahovsko zvezo so ustanovili 22. decembra 1935 slovenski šahisti v hotelu Miklič v Ljubljani. Občnega zbora se je udeležilo 19 šahovskih klubov iz dravske banovine s skupno 736 člani, katere je zastopalo 46 odposlancev.

d Proračun Okrajnega cestnega odbora v Ptuj za leto 1936-37 izkazuje 2.149.285 Din za potrebščine.

utonil, je sedaj ugotovljeno. Utopljenec je puštil na bregu samo klobuk, vendar se je policiji posrečilo, da je s pomočjo klobuka odkrila, da je utopljeni brezposelni rudar iz Kisoceva pri Zagorju. Brezposelni Gošte Alojzij je zadnje čase služil kot hlapec v Šiški in razvažal kurivo po mestu. Utopljenčevega trupla doslej še niso našli. Bil je srednje postave in oblečen v sukno in jahalne hlače. Njegov obraz je okrogel, ima brke in rjave lase.

d 20 otroka je povila Alojzija Korčšak, žena krojača v Starinovaši pri Ljutomeru.

d 450 otrok je obdarovala s obleko in obutvijo mestna občina ljubljanska.

d Mrtvih ne sprejemajo. Neki posestnik iz Selnice ob Dravi je peljal 65-letno občinsko

Težka zimska hrana

in premalo gibanja so v zimskem času često vzrok slabe prebave želodca, čestih omotic, zaprtosti in nerednega črevesnega delovanja. Stare bolezni se vsled mraza zopet izraziteje pojavijo: hemoroidi, motnje v želodcu, zaprtje, zastrupljenje, glavobol, nespečnost, napetost telesa ter omotica. Posebno zrelejšje in starejše osebe so tem nadlogam podvržene. PLANINKA-čaj BAHOVEC čisti ter tako deluje blagodejno na vse telo in na Vaše splošno zdravstveno stanje. Zahtevajte v apotekah in drogerijah izrečno le „PLANINKA ČAJ“-BAHOVEC, ki se ne prodaja odprto, temveč le v zaprtih in plombiranih zavitkih po Din 20— in z napisom proizvajalca:

Lekarna Mr. BAHOVEC, Ljubljana

N. br. 29550
18. XI. 1935.

d Izvršilni odbor Zdrženja smučarjev »Planica« je objavil, da so odstranjene vse težave in je zagotovljena zgraditev treh skakalnic v Planici, ki so potrebne za vzdrževanje mednarodne šole za smuške skoke in sicer skakalnica za začetnike za skoke do 25 metrov, mala skakalnica za skoke do 65 m in velika skakalnica za skoke do 100 m. Na veliki skakalnici so bodo vršile tudi mednarodne tekme v smuških skokih na največje daljave.

d Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zavedi dobite proti malenkostnemu plačilu pri Per Francu, kapetan v p., Ljubljana, Maistrova ulica 14. Priložiti znamko za odgovor za 3 Din.

d Zalostna smrt. Prišel je Mestek Janez, doma iz Vel. vrha ono nedeljo iz Cerknice, kjer je bil vajenec pri nekem čevljarju, domov. In namesto, da bi se vrnil v ponedeljek nazaj k svojemu mojstru, se je zadrževal doma in je pod Vel. vrhom pomagal šivati čevlje. Zvečer je pa menda šel na Studenec, kjer je v prijetni družbi zaigral borih 60 Din, ki so bili last njegovega mojstra. Zjutraj v torek pa se je njegovemu očetu čudno zdelo, da je ležala mala vrvice pred njegovim hlevom, dočim je prejšnji večer dve taki vrvice shranil v skednju. Skopil tedaj v skedenj, da pogleda, kje je še druga vrvice. Kako se pa ustraši, ko vidi, da visi na nji njegov sin Janez — obešen! — Manj igre in več molitve in dobre katoliške izobrazbe — v tem je rešitev mladine.

d Ali je s smrtjo vsoga konec? Kdo je neznan utopljenec, ki je sredi decembra skočil z Gruberjevega nabrežja v Ljubljano in

revo Terezijo Janže v bolnišnico. Bila je že močno oslabiljena. Dolga vožnja na saneh do Maribora v hudem mrazu pa je bila za staro revico usodna. Vso pot je stokala, na državnem mostu v Mariboru pa je vzdihovanje naenkrat prenehalo. Ves začuden je pogledal voznik za seboj na vozu ležečo bolnico, pa je presenečen videl, da je že mrtva. Kljub temu jo je vozil v bolnišnico, kjer so mu povedali, da sprejemajo samo žive ljudi, mrtvim pa ne morejo nič pomagati.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josef greučice«.

d Ljubljanski mestni socialni urad je razdelil pred prazniki med reveže 25 ton premoga in 15.000 kg drv. Pri Borzi dela je dobilo podporo okrog 170 brezposelnih delavcev. Denarne podpore po 40 do 60 Din je dobilo okrog 250 onemoglih starčkov. Mestna občina ljubljanska je za božične praznike razdelila še druge podpore.

IZ DOMAČE POLITIKE

d Predsednik Narodne skupščine Stefan Čirič je imel v Novem Sadu dobro obiskan politični sestanek, na katerem je vabil svoje somišljenike, naj vstopijo v Jugosl. radik. zajednico.

d Narodna skupščina se sestane sredi meseca januarja, da bo državni proračun pravčasno sprejel.

d Občinski odbor v Mokronogu je razpuščen in imenovana nova uprava na čelu z blišim županom Strupekom Antonom iz Slepšeka.

d Novo občinsko upravo s predsednikom posestnikom Borštinarjem Lojzetom na čelu je dobilo Tržišče na Dolenjskem.

d Zivahno delovanje mladih radikalov. V smislu navodil izvršilnega odbora JRZ (Jugoslovanske radikalne zajednice) za končno organizacijo JRZ so se, kakor v ostalih krajih,

IVAN ROZINA (proje „Orient“) trgovina barv in lakov, Ljubljana

Velika izbira kemičnih in oljnatih barv, šolskih, študijskih in umetniških barv. Firneži, laki, steklarski in mizarski klij, šelak, spiritali, lučila »Artic«, tuši, pastele ter sploh vse slikarske in plekarske potrebščine. Velika zaloga vseh vrst vedno svežega mavca. Najnižje cene in najboljša posrežba.

PRODAJALNA TYRŠEVA (DUNAJSKA) CESTA 14 poleg trgovine Schneider & Verovšek

tudi v prestolnici sami lotili dela mladi radikali, ki prirejajo sedaj skoraj vsak večer krajevne sestanke, na katerih spopolnjujejo krajevne odbore. Splošno se opaža, da se povsod delo na končni organizaciji JRZ nadaljuje. Na vseh teh sestankih, kakor v prestolnici tako tudi v notranjski državi, zborovalci in pristaši JRZ izjavljajo popolno zaupanje vodstvu JRZ in to dr. Stojanoviču, dr. Korošču in dr. Spahu.

d Pri občinskih volitvah v Valesu sta bili vloženi dve listi in sicer lista Jugosl. rad. zadjednice in lista opozicije. Prva je dobila 1583, opozicijska pa 1024 glasov.

d V uranih morata vladati prijaznost in red. Ljubljanski župan dr. Adlešič je izdal sledečo krožnico: »V interesu prebivalstva in službe je, da se uradništvo točno drži uradnih ur. Prosim tedaj vse uslužbenstvo, da točno prihaja v urad in se ves čas uradnih ur zadržava v uradu, da se morejo službeni posli nemoteno vršiti, ter da je uradništvo strankam na razpolago. Dalje opozarjam, da se nameščenstvo napram strankam, ki iščejo na mestnem poglavarstvu, oziroma pri mestni občini ljubljanski pomoči, vede skrajno uslužno, prijazno in ustrezljivo. Nameščenstvo ne sme pozabiti, da je v službi ljudstva in da mora zomeščanom iti v vsakem oziru na roko. Upam, da ne bom prišel nikdar v položaj, v tem pogledu dobiti kake nedostatke, ker bom čer princran proti krivcem postopati.«

d Kaj pa to pomeni? Administrativni odbor v narodni skupščini je sklenil, da se fund, ki je bil ustanovljen v skupščini leta 1933 za nastavitve brezposelnih učiteljev, v celoti vrne narodni skupščini, ker ni bil porabljen za te namene.

d Anglija je vprašala vlade Jugoslavije, Turčije, Grčije in Španije, če hočejo braniti skupno varnost in priskočiti Angliji na pomoč, če bi bila napadena od Italije. Od vseh balkanskih držav je prišel pritrđen odgovor prej ko v 48 urah, kar so sprejeli v Londonu z velikim zadoščenjem.

d Zvesti načelom Zveze narodov. V švicarski Zenevi se je vršila po seji Balkanskega sporazuma tudi seja sveta držav Male zveze. Po sejah so uradno objavili, da ostanejo tako države Balkanskega sporazuma kakor tudi države Male zveze zveste načelom Zveze narodov.

NESREČE

d Zopet dva požara. V Spodnji gorici je gorelo pri kočarju Francu Kovačiču. — V Trničah je požar uničil gospodarsko poslopje in ostrešje na hiši posestnika Kalčiča Ivana.

d Ko je popravljaj na neki strehi električno napeljavo je padel 10 m globoko 29 letni monter Ivan Valant in si zlomil hrbtenico.

d Pod vlak je padel. Na božični večer se je zgodila v Mirni težja železniška nesreča. Vlak, ki vozi zvečer iz Trebnjega v Št. Janž, je povozil g. Koželja, trgovčevega sina iz Mokronoga. Nesrečni fant je na mirenski postaji izstopil, ker je pomagal nekemu nesti kovčege. Medtem pa je vlak pričel voziti iz postaje. Fant je stekel za njim in skočil na vagonico stopnico. Toda zaradi snega je bila stopnica spolzka in fantu je spodrsnilo. Padel je tako nesrečno pod vlak, da mu le-ta odrezal nogo v kolku in roko v ramenu. V njej, ovo nesrečo pa tega nihče ni opazil. Tako je moral ležati dve uri v snegu in kri mu je curkoma tekla iz ran. Šele ljudje, ki so šli k polnočnici, so slišali njegove slabotne klice na pomoč in

ga odnesli na postajo. Prepeljali so ga z avtomobilom v bolnišnico. Fant je izgubil mnogo krvi in bo težko okrevaj.

d Zibka je bila v plamenih. V Hotinji vasi pri Slivnici se je pripetila nesreča, ki je povzročila smrt 20 mesečnega sinčka železničarja Dolena. Otrok je ležal v zibelki poleg štedilnika v kuhinji. Mati je imela nekaj opravka pri sosedih ter je za hipec malega Jožka pustila samega. Ko se je čez nekaj minut vrnila nazaj, je zagledala strahovit prizor. Zibka je bila v plamenih, v katerih se je zvijal njen sinček, ki je gorel pri živem telesu. Naglo ga je rešila iz strašne nevarnosti, pa je bilo že prepozno. Otrček je dobil izredne opekline na obrazu in prsih ter je nekaj ur pozneje v mariborski bolnišnici umrl. Kakor se je ugotovilo, se je vnelo zaradi hudo zakurjenega štedilnika perilo, ki je viselo na vrvi nad pečjo v kuhinji. Goreče perilo je padlo na zibko ter prekrilo otroka z ognjem, v katerem ga je zadel mukopolna smrt.

d V mrazu je opešal in zmrazil v Jelenčah pri Jarenini berač, okrog 60 let star. Pri njem so našli nekaj slanine, moke in soli. Kdo je, niso mogli dognati.

d Iz službenega voza je padel na mariborskem kolodvoru 50 letni sprevodnik Julij Maček in dobil hude poškodbe.

d Ko je nameril puško proti zajcu. Pred dnevi sta šla 33-letni viničar pri Sv. Urbanu in njegov gospodar na lov na zajce. Ko sta stala na preži nekoliko oddaljena drug od drugega, se je nenadoma pojavil dolgohec pred viničarjem. Gospodar je naperil puško proti zajcu in sprožil. Po nesreči pa je zadel svojega solovca naravnost v hrbet. Težko ranjenega so morali spraviti v ptujsko bolnišnico.

d S samokresom se je obstrešil 16-letni Mihael Mlinarič v Mariboru. Zadel se je v prsi ter je krogla izstopila na hrbtu.

d Nesreča za nesrečo. Pri padcu s kolesa si je nalomil levo roko trgovski pomočnik Kočvar Alfonz v Šiški. — Kurjača v ljubljanski mestni plinarni Gartnerja Franca je udarilo pri delu navijalo na glavo in ga nevarno poškodovalo. — 26-letni gozdni delavec

Skok Franc iz Loke pri Sv. Juriju ob Taboru si je v gozdu pri podiranju drevja zlomil nogo. Istotam si je poškodoval nogo pri gozdnem delu 19-letni gozdni delavec Ivar Podbregar s Črnega vrha pri Sv. Juriju ob Taboru. — Na ledeni cesti v Škofji Loki je padla in si nogo zlomila delavka tovarne Impex Marija Sokličeva. — Na žagi v Ribnici je zmečkal hlod desno nogo 36-letnemu delavcu Alojziju Bambiču. — V Svetju pri Medvodah si je pri padcu zlomila roko 13-letna Ana Kraljeva. — V Šmartnem ob Savi je padel pred hišo in si zlomil roko 43-letni telefonski delavec Mihael Štern.

NOVI GROBOVI

d V Radovljici je umrl značajan katoliški mož Vinko Resman, poseselnik in večkratni mestni župan. V veselih in žalostnih časih je stal nepremično v prvih vrstah Slovenske ljudske stranke. V novem položaju je bil izvoljen za krajevnega in okrajnega predsednika Jugrad. zajednice. Veliko dobrega je storil revežem in je sploh rad pomagal kjer in kolikor je mogel. Značajnemu možu, steburu slovenske katoliške misli na Gorenjskem, bodi Bog obilen plačnik!

d Umrl boš! V Zabji vasi pri Novem mestu je umrl arb. uradnik Jakob Lobe. — V Brastovčah je odšel h Gospodu po večno plačilo Mihael Slavec, oče g. župnika v pokouju. — V Št. Vidu nad Ljubljano je odšel v večnost znani zdravnik dr. Edo Šlajmer. — V Kropi je izdihnil trgovec Luka Hafner. — V Borovnici so položili v grob Ivanko Suhadolnik. — V Ptujju so pokopali Marijo Mokole, roj. Hanželič. — V Dolajem Logatecu je nenadoma preminul kmetovalec Janez Jurca. — V Trziču je zapustil solžno dolino posestnik Bocak Karol. — V Zalogu pri Cerkljah je zapala v Gospodu Frančiška Bohinc mati uglednega zdravnika. — Pri Sv. Jakobu ob Savi je na veke zatisnila trudne oči 72-letna Marija Pečnikar roj. Grad. — V Ljubljani so umrli: vdova po polkovniku Avgustu pl. Borota Budabran roj. Malitseh, sodni nadsvetnik v p. Avguštin Oblak, bivši delovodja tvrde

Kamela je ladja v puščavi. Ampak to pot dvo- in enogربی živalici huda prede. Zapadel je namred sneg, ki vročine navajenemu velblodu ni dobrodošel. Naj potrpi, saj je danes na svetu itak vsi narobe.

amassa Teodor Czechak, paznik v p. Valenta Freec, kuharica Marija Ijšaš, bivši trgovec Ludvik Smole, posestnica Novak Frančiška, vratar Narodne banke Franc Hostnik, varniški narednik Jakob Gabrič, vdova po el. sprevod. v p. Ljudmila Kavš roj. Sovič, tinka Stuzzi, akademski slikar Peter Zmizak, upokojenec drž. železnice Aleš Florjančič, soproga železn. uradnika v p. Marija Ostalek in soproga mag. pis. ravnatelja v p. Marjica Dražil roj. Barič.

RAZNO

d V Domu za duhovne vaje pri sv. Jožefu ljubljani bodo to zimo sledeči tečaji: Za nite v januarju 13.—17. in 27.—31.; v februarju 10.—14., v marcu 2.—6., in 30. marca do 4. aprila. Za može v januarju 20.—24., v februarju 3.—7., v marcu 9.—13. Na ponedeljek zvečer se prične in na petek zjutraj konča. Oskrbnina znaša 100 Din.

Glavna bratovska skladnica v Ljubljani pozarja iz zavarovanja izstopivše rudarje, da e glede očuvanja nadej iz pokojninskega zavarovanja strogo ravnajo po predpisih § 50 skladničnih pravil. Priznalnino letnih Din 20 e plačati v predpisanem roku ali pa pravosamo presliti za odlog plačila. V Jugoslaviji zvajočim zamudnikom, ki so v zaostanku s priznalnino za 1. 1935 ter v tujini bivajočim rudarjem, ki priznalnino še niso poravnali, je za bomoje glavne bratovske skladnice ljubljanske podaljšal rok za vložitev tozadevne pranje še do 1. februarja 1936. Kasneje doše rosnje se ne bodo več upoštevale.

Prosvetno društvo Crnuče vabi k priravnih božičnih igrah v 4 dejanjih: »Henrik gobavi itez. Uprizori se na praznik Treh kraljev ob popoldne. — Vabljeni!

V vsako hišo Domoljuba!

Jeske-Choifski:

Ugašajoče sonce

(Prevedel Vinko Lovšin.)

(Nadaljevanje.)

»Oče Sigfrid... rečem ti... vsak mora asti!« je že jecljaje ponavljal gladijator, naravnil nov požirek iz čuše, se stresel in egotovo zamahnil po zraku. »Tak je... moj... novi sunek!«

»In Fabij ga ne zna ceniti!«
»On?« je zasikal gladijator.
»Na lov na sužnje se pa dobro razume!«
»Ta pes!«

»Čelo hčere naših svobodnih ljudi da leči na suženjski trg.«

Spor je ves pijan bulil v starega.
»Tuznelo je ugrabil,« je rekel Sigfrid.
»Tuznela... oh, oh, oh... ta je lepa!«
»mrmral Spor.

Servij se je zdrznil, a Sigfrid ga je sva-lilno pogledal.

»Torej je lepa?«
»Oh, oh, oh!... In ta pes... je hotel... a je...«

»Da jo ti umoriš!«
Spor je odkimal z glavo.

»Nekdo drugi,« je jecljal, »ji je... že-uzno... železno verigo... nataknil na vrat. por... ne, ne! Neki Grk... Spor... ne bo phene... germanske gospe... v verige vkle-til. Oče Sigfrid... rečem ti... moj sunek!«

Dvignil se je izza mize, da bi pokazal anek, a je padel z obrazom na mizo in kmalu ato je bilo slišati strašno smrčanje.

Prefekt je vrgel na mizo pest denarja e napitnino in zapustil gostilno s svojim premostvom.

RAZGLED PO SVETU

Abesinsko-italijanska vojna

Ostavko angleškega zunanjega ministra Hoarea je ves svet, razen Italijanov seveda, sprejel z zadoščanjem, zakaj, pokazalo se je, da vpliv Društva narodov ni nekaj malenkostnega. Na Horovo mesto je bil imenovan Eden (Iden), ki ni poseben prijatelj sedanje italijanske zunanje politike in je odločen branitelj ugleda Društva narodov. Pod vplivom javnega mnenja vsega sveta je tudi francoski zunanji minister Laval zavrgel svoje znane predloge za italijansko-abesinski mir in je v francoski zbornici tako lepo govoril o demokraciji in o Društvu narodov, da je vzel svojim ponesrečenim mirovnim pogojem prejel od večine parlamenta zaupnico. Zdi se, da tudi italijanska vlada bolj resno računa s težkim položajem, zakaj italijanski veleposlanik v Parizu je sporočil Lavalu, da čaka italijanska vlada na nove pogoje za mirno rešitev sedanje afriške vojne. Italija je poskušala v zadnjem času že večkrat pridobiti Nemčijo za svoje stališče. Nemčija pa, ki ji italijanska zavezniška zvestoba ob svetovni vojni še ni šla iz spomina, na vse te ponudbe ni odgovorila, temveč samo obvestila Mussolinija, da bo zahtevala — vendar šele po končani vojni v Afriki — povrnitev svojih kolonij.

Dočim na južnem bojišču ni bilo posebnih sprememb, se ofenziva na severni fronti nadaljuje na celi črti od Aksuma do Makale. Abesinci počasi, a vztrajno napredujejo. V zadnjih dneh so Abesinci zopet sestrelili dva italijanska aeroplana. Pri zavzetju Abi Adija

so Abesinci po krvavih bojih vpenili 50 modernih strojnih pušk in kar dvajset tankov. Časopisje piše, da so bili boji, ki so se vršili med božičnimi prazniki najbolj krvavi, kar se je začela vojna. Italijanski aeroplani so navezani v zadnjem času bolj na izvidniško službo in na bombardirovko abesinskih krajev izven prvih frontnih vrst. To pa zato, ker se boji vrše večinoma nož na nož in bi Italijani, ako bi streljali z zračnih višav, tako morili tudi svoje vojake. Splošen položaj v prejšnjem tednu se lahko zaznamuje kot zelo slab za italijansko plat.

AVSTRIJA

s Lepim besedam naj slede dejanja. Na pozdravni brzojav Slovenske prosvetne zveze na Koroškem z letošnjega občnega zbora, naslovljen na dež. glavarja s prošnjo za zaščito manjšinskih kulturnih interesov, je Slovenska prosvetna zveza sprejela sledeče pismo: »Sprejmite moje toplo zahvalo za pozdravni brzojav z občnega zbora Vaše zveze. Samo-obsedi umevna dolžnost moja kot deželnega glavarja Koroške je, da vplivam na dobro sožitje obeh narodov v naši domovini. Hkrati je moja odkrita želja, da zadovoljim in izgradim kulturne potrebe slovenske manjšine, v kolikor je to možno. Z izrazi odličnega spoštovanja — Hülgerth.«

s To in ono iz Korotana. K zimski pre-skrbi za reveže bodo zvezni in deželni uradniki prispevali od novembra do aprila gotov

Zunaj na prazni cesti je vprašal pol-glasno: »Ali pozna kdo od nas hišo in po-Parkrat sem bil za kratek čas pri njem,« slojpe Fabijevo!«

»Stoji sredi vrta, katerega obdaja visoko obzidje.«

»Ali je mogoče priti na vrt neopaženo?«
»Mestna straža se ob tej uri tam malo-kdaj pokaže.«

»Ali veš, na kateri strani se nahaja po-slojpe za sužnje!«

»Nedaleč od kurje hiše sem videl luknjo, o kateri mi je pravil Fabijev oskrbnik, da je ječa za sužnje.«

»Torej nas peljita, Sigfrid in Gaj!« je ukazal prefekt. »Iz pijančevih besedi skle-pam, da je dal Fabij Tuznelo ukovati v verige in zapreti. Potrebujemo bomo samo-pomoči... Sila s silo! Ako bi nam kdo za-stavil pot, porinite mu takoj jeklo med rebra.«

Zopet so prišli na trg, ki je obdajal Fla-vijev amfiteater in od tu so se obrnili proti Eskvilinu.

* * *

Rim, ki je bil po dnevu zaprt za vozni promet je bobnel in ječal po noči, kot ve-likan, ki stoka pod velikim bremenom. Pri vseh vratih se prihajali v mesto različni vo-zovi. Prihajali so potniki iz vseh štirih delov sveta, trgovci z blagom, najemniki iz prstav v okolici s pridelki svojih vrtov. Votlo bob-nenje se je razlegalo po vsem spečem mestu, kot šumenje oddaljenega morja. Od časa do časa je bilo slišati jačje glasove; ako sta se v kaki ozki ulici dva voza zadela so ljudje kleli, živina pa vpila.

Na hribčku, kamor je družbo peljal Gaj, so se vsak trenotek pojavile temne postave, ki so izgubile, ne da bi se ozrle v smeri proti Apijski cesti.

»To so gotovo kristjani,« je razlagal Gaj. »Zbirajo se v nočnem času za Apijskimi vrati. Ti strankarji gotovo ničesar dobrega ne nameravajo, ker se boje dneвне svetlobe.«
»Blizu Titovega kopališča so srečali pre-fekt in spremljevalci mestno stražo, ki je korakala v sredino mesta.«

Peteini so že peli, ko so se ustavili pri vrtnem zidu.

»Tu je,« je rekel Gaj.
»Prefekt je posluhnil. V grobni tišini tem-ne noči je odmeval samo bobnenje voz v notranjščini mesta; sicer se ni slišal noben šum.«

»Sigfrid ostane na tej strani obzidja,« je odredil Servij. »Herman bo stražil na ob-zidju, jaz pa grem z Gajem čez. Vsakdo naj ima pripravljeno svoje jeklo.«

Povzpel se je na Hermanove rame in splezal na zid; ravno tako Gaj. Na drugi strani se je bilo proti pričakovanju lahko spustiti navzdol, ker je stalo na nekem kupu zemlje mnogo drevja in grmičevja, ki je segalo skoro do vrha obzidja. Taki je bilo lahko splezati dol in povratek je bil za-gotovljen.

Z obzidja je podal Herman Gaju sveže našrano bakljo. Ta jo je s svojim plaščem tako zakril, da je razsvetljevala pot samo nekaj korakov pred njim; za njim se je plazil Servij. Prišla sta v dolg drevored. Ne-kajkrat sta se vstavila in zadrževala sapo, ako sta slišala kak šum; pogumno pa sta zopet stopala naprej, ko sta videla, da je bil samo piš vetra, ki je majal suhe kostanjeve liste.

Končno so zablestele na strani drevoreda bele stene nizkega poslopja. Kmalu je Gaj spoznal, da je to kokošarna, ki je bila precej proč od drugega poslopja.

»Tu je,« je zašepetal in hitel par korakov naprej, da poišče zatvor.

odstotek svoje plače. — Od koroških rekrutov so pri naborih sprejeli samo 66 od sto, kar je razmerno najnižje število v Avstriji. — Zvonovi bejske farne cerkve bodo odslej električno zvonili. — Imenovan je okrajni šolski svet v Smohoru. Njegovi člani so večinoma župani. — Začetkom decembra je bilo v deželi 12.842 brezposelnih in od teh 11.994 podpiranih oseb. V vsej državi so našli 242.759 brezposelnih. — Mihael Erlich, pomočni delavec v tovarni na Reberci, se je nevarno poškodoval. — Pred celovškimi sodiščem se je minuli teden zagovarjala druga skupina socialistov. Obsojeni so od 6 mesecev do 2 in pol leta ječe. — Cesta čez Podkoren je do maja zaprta. — V Blačah so pokopali očeta šentjurskega župnika E. J. Moschitz. — V Vogrčah je umrl posestnik Anton Miklavčič.

AMERIKA

s Razno. V Sheboyganu Wis je umrla Mary Beniger iz Trnovega na Notranjskem. — V Bridgeville Pa je preminul 54letni Frank Zupančič in Hruškovec pri Krškem. — V Oaklandu Cal je odšel v večnost 46letni Jakob Škerjanc iz Ljubna pri Gornjem Gradu. — V Milwaukee Wis so pokopali 54letno Franciško Komar roj. Staut. — V Ely Minn je zapustil ta svet 52letni Ivan Smolčič iz občine Pozorišče. — V Arma Kaus se je smrtno ponesrečil 57letni Karl Murn, iz Novega mesta. — V Forest City, Pa., je bilo pri minulih občinskih volitvah izvoljenih več naših ljudi v občinske urade. J. Zalar je bil izvoljen za mirovnega sodnika, Math Kamin za šolskega nadzornika, Mihael Skubie za nadzornika ubožnih, Louis Pečnik pa za avditorja. — Za župana farmske občine, Worcester, N. Y., je bil izvoljen rojak Louis Babnik, ki tam poseduje eno štirinajsto miljo zemlje in

80 glav goveje živine. — V Kelley jezera je utonil 42letni rojak Peter Maurin. — V Cantonburgu je umrla 75letna Marija Kim. — V Arma Kaus, je povozil avtomobilist do smrti rojaka Miko Razprotnika. — V Bridgeville Pa. je preminul 52letni Frank Zupančič iz Zerovnika pri Krškem. V Bou Aier Pa. si je vzel življenje z dinamitom 60letni Frank Breznikar iz St. Ruperta na Dolenjskem. — V Imperialu Pa. je zapustil solzno dolino 51letni Anton Božič iz Prapretna pri Šentviški gori. — V Pineville Minn je izdihnil 79letni John Butala iz Kofa v Beli krajini. — V So. Chikago je podlegla operaciji Marija Bevk. — V Forest City Pa. so djali v grob 65letnega Jakoba Trčka iz Laz pri Borovnici. — V Russeton Pa. je zadel mrtvoud 47letnega Franka Matka iz Žučke pri Krškem. — V Vaukeganu Il. je umrl John Hodnik pd. Zontov. — V Bessemerju Pa. je odšla v večnost 47letna Marija Hribar iz Grmovlja pri Skocijanu. — V Chikago Il. je umrla 60letna Alice Videtič.

FRANCIJA

s Francoski general o francoskih učiteljih. Na francoskem je dvoje vrste šol, ki so enakopravne pred državo: ene so državne,

BANKA BARUCH

11, Rue Auber, Paris (9^e)

Odpremija denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrh vse bančne posle najkulantneje.

Poštne uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. BELGIJA No 3064-61 Bruxelles; FRANCIJA No 1117-91 Paris; HOLANDIJA No 1458-66 Ned. Diam. LIKSEMBURG No 3967 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. Nakaznice

druge zasebne. Zasebne vzdržujejo cerkveni redovi in razne cerkvene ustanove. To je znano, so učitelji na državnih šolah bili socialisti in komunisti. Govorimo se je o taknih teh učiteljev zelo spoštovani in ugledni general Veigan. V svojem govoru je rekel: Kako dolgo bomo še trpeli, da ti učitelji delajo proti državi. Nato je francoski general ugotovil v svojem govoru, da otroci, ki so dovršili šolo pri teh učiteljih, čisto nič ne znajo, kar je zelo umevno. Zakaj kdo se bo brigal za pouk, če mu pa noč in dan roji po glavi — komunistični raj.

ŠPANIJA

s Strahovito neurje je divjalo pretekli teden po vsej Španiji. V Malagi se je porušila petnadstropna hiša. Dozdaj so iz ruševin odstranili tri mrtve, štiri osebe so hudo ranjene. Pri Viladi v pokrajini Valencije je poplava uničila ogromno skladišče žita. Žito je nedavno tega odkupila država. Posebno resna so poročila o poplavah, ki sta jih povzročili reki Guadiana in Tormes. Pri Badajosu in Salamanci je voda odnesla mostove. Iz teh krajev prihajajo tudi vesti, da so ponekod valovi odnesli krste pokopanih mrtvecev. Brzi vlak iz Madrida v Bajados je skočil iz tira, ker je bila proga porušena. Več oseb je ranjenih. Tudi mostovi na reki Tietru so se zrušili. V okolici Orepza je vihar podrl 5 mostov. Eden izmed njih se je podrl v trenutku, ko je vozil preko njega osební avto. Dva potnika sta utonila.

KATOLIŠKA CERKEV

s Pokret katoliških žena je eden največjih v Franciji. Združene so v ženski zvezi francoske katoliške akcije. — Nedavno so v prisotnosti italijanskega kralja slovesno otvorili vseučilišče v Rimu. G. Mussolini je od-

Pratjen glas nevolje se je izvil iz njegovega grla. Servij je hitro priskočil: »Kaj je?«

»Luknja je odprta,« je odgovoril Gaj in se obenem tako obrnil, da je z lastnim telesom zakrival bakljo proti dvorišču.

Pri tem se mu je nudil nov nepričakovan prizor: na neko drevo naslonjen kot bi spal, je sedel suženj z bledim obrazom z mlaki krvi.

Nemo je pokazal Gaj na truplo. Servij, ki je mislil, da mož spi, se je že hotel vreči nanj, toda Gaj ga je naglo zadržal in mu razložil, da je suženj neškodljiv.

»Gotovo so mu v spanju zadali smrtni udarec in vkradli devico iz zapor!«

Servij je moral s silo obvladati svoje razburjenje. Vendar ni še popolnoma obupal nad uspehom svojega podvzetja; vsaj do gotovosti je hotel priti. Zato se je splazil skozi luknjo in vzel Gaju bakljo. Bila je tako nizka, da je moral poklekati, da se je mogel razgledati. Vsa oprema v luknji je bila kup slame, prevrnjen vrč, iz katerega je tekla voda po peščenih tleh in nedotaknjen kos kruha. V pesku je opazil Servij sledove nog, ki so bili najbrž od Tuzneide. Mal predmet je zablestel v pesku; poželjivo je stegnil Servij roko po njem.

»Njen uhem!« je vzdiknil.

K sreči se je zadušil glas v luknji. Oglasile pa so se kure v kokošnjaku in takoj nato je pomolil Gaj svojo glavo v luknjo.

»Pse slišim renčati,« je posvaril.

Servij se je splazil z Gajevo pomočjo iz luknje in oba sta šla hitro proti vrtnemu obzidju. V dolgem drevoredu je vrgel Gaj bakljo na tla in potepal ogenj, ker psi so se že oglašali na dvorišču. Kmalu sta beganca opazila za seboj v neposredni bližini kokošnjaka luči, kar je bilo za njiju lahko ugod-

no pa tudi zelo opasno. Gotovo so bili bakljonosci in spretiljevalci nekaj časa zadržani pri truplu suženja in odprtih vratih luknje, psi so pa že prišli na sled beguncema. Zato sta oba pospešila svoj korak. V ravnem kostanjevem drevoredu sta lahko dobro izrabila čas, ne da bi zabredla in že sta tudi slišala Hermanove znake, ki je umrnil in kašljal v nizkem basu, da ju opozori na svoje mesto na obzidju. Takoj nato pa se je začelo divje lajanje dveh velikih psov, ki sta se neizrečno hitro bližala.

»Stoj!« je ukazal Servij pred seboj hitočemu Gaju. Potegnij svoj nož! Zverini morava uničiti!«

Takoj se je postavil za napad; Gaj ravno tako.

Medtem sta bila psa že tudi pred njima. »Pričakuj napede!« je zopet ukazal Servij in začel dražiti razjarjenega psa, da ne bi opustila nameravanega napada.

In res, psa sta jima planla na prsi; kot bi si bila vsak izbrala svojega moža. Gaj je pograbil svojega napadaleca z levico za glavo in porinil nož v tilnik, tako da je pes takoj obvisel zagrižen z zobni v njegov plašč. Servij pa se ni hotel omadoževati z živalsko krvjo; pograbil je svojega nasprotnika z obema rokama za golačice, ga krčevito atisnil in treščil hreščeco zver z vso močjo ob tla.

Herman je ponavljal svoje znamenje vedno bolj vneto in že skoro polglasno klical: »Tu, tu! Tam od zadaj se bližajo baklje!«

Se sta mogla pravočasno Servij in Gaj s Hermanovo in Sigfridovo pomočjo priti čez zid na varno. Herman jima je pomagal z rokami, Sigfrid je pa nastavljal hrbet. Zanj je skočil doli stotnik.

»Ni je več!« je poročal kratko prefekt. »Uhan je vse, kar sem našel od nje. Gaj meni, da jo je moral neki tretji ukrasti,

ker je suženj, ki jo je stražil umorjen. Sedaj pa ne govorimo dalje, marveč se oddaljimo, a ne prenažno, da ne bomo vzbujali sumov.«

Molče je stopala mala četica po prazni ulici nazaj na gledališki trg. Iz Fabisjevega vrta pa se je slišal velik hrušč. Gaj se je ozrl nazaj, videl baklje čez vrtni zid in svetloval, da hitro beže. Toda prefekt ga je zadržal.

»Luč v noči slepi one, ki so poleg, tako da že na kratko razdaljo ničesar več ne ločijo, nas pa skrrije še v toliko večjo temo.«

»Mi smo tudi štirje,« je tolažil bolj sebe kot pa druge. Zaostal je za njimi in se zatopil v tužne misli.

Sin uglednega markomanskega kneza je služil že od svojega osemnajstega leta v rimskih legijah, najprej kot podrejen častnik, potem pa kot voditelj zvezne konjenice. Po mnogih bojih z rimskimi uspejnimi četami je končno vendarle sprejel njegov oče iz cesarjevih rok rimsko državljanstvo in viteški prstan ter prisegel zvestobo bogovom kakor tudi rimskim postavam, tako da je bil Servij samo še po krvi germanskega rodu. Vzgojen v duhu in nazorih nove domovine, je brez pomisleka daroval Rimu svojo moč in mladost. Že dvanajst let je varoval severne kraje rimske države pred lastnimi vojniki. V sto bitkah je brzdal samoglavnost svobodnih Germanov, ki so neprestano trkali na vrata države. Tako mu je ukazovala njegova vojaška čast in vestnost njegovega rodu. Celo napram svojim smrtinim sovražnikom so hranila nepokvarjena srca germanskih narodov zvestobo in vero.

Oni pa, močni, olikani in omikani gospodarji sveta, ali so tudi držali obveznosti napram tujim premaganim narodom? Ali so upoštevali izvrševalce zakonov in od ljubevih cesarjev posvečene pogodbe? In luč iz

PODOMOVINI

Cene živine in cene mesa

(Dopis z dežele.)

Gospod urednik! V predzadnjem »Domoljubu« ste pričeli članek, ki se zavzema za to, da bi morali mestni mesarji znižati cene mesa, ker je cena živini tako padla, da kmetje pitane vole prodajajo po 3 Din za kg, pitane prašiče po 5 Din, krave pa celo po pol do 1 Din za kg. Zdi se mi, da s pccenitvijo mesa ne bomo nič dosegli. Zadnje tri sejme sem bil v Ljubljani. Deževalo je in snežilo, pa so kmetje vendar celo po 40 km daleč vole v Ljubljano prignali. Na mitnici je bilo treba plačati od vsake vrede 10 Din. Kupec je bilo vstedi slabega vremena malo, zato ni bilo nobene prave cene. Ali naj kmet živinče žene nazaj, potem ko je imel toliko stroškov in ko tako rabi denar? Videl sem na lastne oči, kako je bil 800 kg težak vol prodan po Din 4.50 in 200 Din površnine. Prodajali so pa vole tudi po 3 Din. Na Zdenški reari so pa mesarji kupovali dobre vole po 3 do 3.85 Din. To sem videl vse na lastne oči.

O mesarjih je znano, da »od izgube živca«, čeprav bestržno ali polevico živinčeta zasluzijo. Če bi torej oblasti pritiskale na mesarje, naj znižajo cene mesa, recimo za 1 Din pri kg, bo zpet kmet tepen, kajli mi kmetje smo prepričani, da se bo isti dan živina pccenila za 1 Din pri kg. Kaj bi se ne reklo to kmeta »dirati«?

Mi kmetje smo zato, da se cene mesa zvišajo, in obenem, da se določi cena živini, ki bi odgovarjala njeni pravi vrednosti in

kmetiskim potrebam. Nujno bi bilo potrebno, da bi država poskrbela za neoviran izvoz naše živine v inozemstvo, kjer so cene mesa in živine dvakrat ali celo trikrat višje kot pri nas, vse tjo pa kar kmet potrebuje, pa lahko kupi za isto ceno, ali pa še ceneje kot pri nas.

Iz raznih krajev

Brezovica pri Ljubljani. Na željo se igra »Trije kralji« ponovi v nedeljo, dne 5. jan. ob 3. popoldne v Katol. domu. Naslednjo nedeljo, 12. jan. pa priredi Prosv. društvo filmsko predavanje o H. jugosl. evharističnem kongresu v Ljubljani. Vsak si bo lahko proti malenkostni vstopnini ogledal krasni film. — Pridite!

Iz dolajnskih Benetk. Občinske volitve so sedaj glavna zadeva, ki gre ljudem po glavi. Dne 19. jan. se bomo udarili. Pa je položaj kritičen. Pa ne za nas, ki smo te k-ize že preboleli. Oni gospodje, ki so imeli nekoč vso besedo, so sedaj v nepriliki. Je res situacija za volitve. Prišel je gospod poslanec Mravljje — pa je slabo odpravil. — Sneg se je poslovil in tudi Krka je odtekla, ne da bi si privoščila v Kostanjevici Benetke.

Primskovo pri Litiji. Tudi pri nas smo se začeli gibati, akoravno smo v hribih Dne 22. t. m. je šola priredila Ciril-Metodovo proslavo v zvezi s Slovškovo proslavo. Obenem pa smo se spomnili še slovenskih izsetj. ucev. Otroci so kar lepo deklamirali, še lepše pa je izpadla igra »Na čast sv. Cirilu in Metodu« Primskovo-

kreposti svojih prednikov, je zelo izobražen in plemenitega srca. Se enkrat ti rečem: bodi pogumen! * * *

Pol ure pozneje je obstala Publjeva nohilnica pred hišo pretorja za tužce. Atrij in sprejemnica so bile nabito polne ljudi, toda Publji in Serviju ni bilo treba dolgo čakati; ime prvega je imelo prednost pred drugim.

Na pragu tablinija, pisarne, sta bila oba sprejeta od stasitega moža, srednje starosti in lepe zunanosti. Imel je rujave lase in brado, ki mu je padala na široke prsi; njegov suh obraz ožgane barve, katerega je osvetljevalo dvoje razumnih oči, je imel izrazite poteze.

Zdi se mi, da mora biti zelo važna zadeva, ki vodi Publja Kvintilija k neizkušnemu človeku, je začel pretor z lahkim nasmehom na ozkih ustnicah.

»Ti veš, pretor, da patricij spoštuje vsako posebno zaslug, ker izvaja začetek svojega stanu od tod,« mu je odvrnil Publji.

»Odgovor, vreden Kvintilija, je odgovoril pretor in se poklonil pred tribunom.

Pretor je odgnil zavoso pri vratih in čakal na pragu, da sta gosta vstopila. Nato ju je povabil naj sedeta in rekel: »Kazuj, tribun!«

»Moj prijatelj, Servij Klavdij Kalpurin, ki je gotovo tudi tebi znan po svoji hrabrosti in zaslugah, prefekt konjenic v legijah, potrebuje tvojega nasveta in pomoči, pretor. Zelo veliko mi je ležeče, da se na tebi prepriča, da zna biti Rim pravičen in hvaležen.

Okrog pretorjevih ustnic je zaigral dvoumen nasmeh.

»Ako je to le od mene odvisno,« je prijavil in se obrnil k prefektu.

redil, da mora v vsaki dvorani za predavanje čisti in dostojnem mestu sv. razpelo. — Glavni poveljnik kitajske vojske general Čang-Kaj-Sek je napisal krščanskim misijonarjem pismo, kjer pravi: »Nravstvenost kitajskega naroda bo dvignila in utrdila samo krščanska vera. Edino ona lahko ustvari na Kitajskem nove ljudi.« — Lansko leto so brezvestni starši v kitajskem mestu Šangaju zavrgli okrog 29 tisoč novorojencev. Na Kitajskem vlada poganski običaj, da starši, ki ne žele otrok, polže otroke na samoto psom in v ovem. Katoliške redovnice rešujejo zavržene otroke in skrbe za nje. — Od 200 milijonov Indijancev je 4 milijone katoličanov.

DROBNE NOVICE

18 ljudi si je vzelo življenje 26. decembra v madjarski Budimpešti.

Silni viharji so divjali te dni po vsej Parngatski.

Nad 6000 aeroplanov že vozi na celim sveta civilno prebivalstvo.

Za prevažanje petroleja po ceveh so zgradili Rusi 847 km dolgo napetjavo od Kaspijskega morja do Urala.

Trije pari čevljev letno pridejo na vsakega prebivca v Čehoslovaški. Ali so tako za nič?

20 romanskih prašičev je kupila Nemčija. Umetni kavček iz petroleja hoče izdelovati dunajski profesor Restler.

115.180 brezposelnih delavcev je imela Holandska v novembru 1935.

16.110 kujig je izšlo v letu 1935 na Anglesku.

Hiša je zgorela in z njo vred 25 ljudi v škotskem Irkuisku.

Belgijski kralj Leopold je prišel v Anglijo poročovat za mir med Italijo in Abešinj.

Rima, ali je razširjala mir med barbari? Ali je vršila pravico in usmiljenje, kakor so zagotavljale obljube senata?

Prefekt je globoko zavzdihnil. Vse tožbe germanskih narodov so odmevale v njegovo srca in ga spominjale na tisoče naselbin, katere so uničile rimske legije, na stotine vojsk, ki so bili odpeljani v sužnost. Zelo se mu je, da sliši močno stokanje in zdihovanje podobno jesenskemu viharju v neizmernem gozdu. S svojimi duševnimi očmi je videl kot baklje gorece vasi; videl je germanske gladijatorje v rimskem orkanu, kako jih mesarji trgri in levli; videl je žene izročene rabljen.

In on sam se je moral vtihotapiti v Rim kot tat v tujo hišo, da ukrade svoje sveto ime — on, ki je žrtvoval svojo mladeniško navdušenje cesarjevi slavi, on, ki je na bojiščih vodil z neustrašenim pogumom barbara pomehkužene sinove ponosnega Rima. Vsak cestinar, zločinec, ki zasluži, da ga pribežijo na križ, bi ga lahko zasmehoval, ker je Germanka, hči premaganega naroda, samo za Rim rojena sužnja.

S povečano glavo, ves zatopljen v svoje misli, je stopal Servij za svojimi spremljevalci, ki so korakali vedno hitreje. Nič več se ni zadrževal; saj je tudi njega nosil vihar, ki je divjal v njegovem srca.

»Surt temu psu!« je nezavedno rekel in divjal svojo post.

Takoj se je Herman obrnil. »Kazujete, gospod?«

Prefekt je pogledal kot bi se zbudil iz težkih sanj. »Ali sem mar kaj rekel?«

»Surt ste prisegli psu!«

Servij se je trpko nasmehnil in molčal.

* * *

V južnih deželah je le malo jutranjega in večernega mraka; prehod med dnevom in

nočjo je mnogo hitrejši kot na severu. In tako je bil že svetel dan, ko je prišel, Servij s svojim spremstvom do Publjeve hiše.

Od sužnjev je prefekt izvedel, da njegov gostitelj ne spi več, zato je šel takoj v njegovo spalnico.

Patricij je počival na žimnici zavrt v preprosto volнено odejo.

»Tvoj obraz me navdaja z upanjem o dobrih novicah,« je rekel Publji in vstal.

Nemo je podal Servij Publju roko; njegove obupno jezne poteze so bile v tem trenutku zadosti zgovorne.

»Pojd v svojo sobo,« je rekel Publji malo razburjen; »preobleci se in pri zajtrku bova sklepala o nadaljnih korakih. Bodi pogumen!«

Servij je storil, kakor mu je rekel prijatelj.

Ko sta bila pri kruhu in vinu zopet skupaj, je poročal Servij o pomočnih uspehih.

»Sedaj je čas, da vzame vso zadevo v roke oblast,« je pojasneval Publji; »sedaj ni namerič nobenega dvoma več, da je bila Tuznelda pri Publju. Ako je je umoril, mora biti kaznovan; ako je pa kam drugam skrnil, pa toliko bolje za te. Saj je še pravičen v Rimu.«

Servij se ni mogel ubraniti trpkoga nasmeha.

»Ti dvomiš!« je nadaljeval Publji. »Takoj pojdva k pretorju za tužce; tu se boš prepričal, da so v Rimu pogodbe z zveznimi narodi svete in se ne smejo prekršiti.«

»Pretor za tužce ni Rimljan,« je pripomnil Servij.

»Je že od svojega tretjega ali četrtega pokolenja. Je njegov stari oče, ki je prišel iz Španije, je dobil naš viteški prstan in je postal zaslužen za Rim v legijah; njegov oče pa je zapustil neomadeževano ime, čeprav je bil oblastnik v pokrajinah. Pretor sam zelo visoko ceni vojaške in državljanske

dan so prvič imeli priliko, da so videli svoje male na odru. Po proslavi pa je sledila obdaritev šolskih otrok. Sol upravitelj je v ta namen razposlal več prošenj raznim tverdkam, ki so se posebej vso odzvale. Tudi od banske uprave in drugih oseb smo dobili precej darov. Bog plačaj vsem plemenitim darovalcem!

Sv. Gregor. Dne 6. jan. pri lite ob 3 popoldne vsi v cerkveni dom. Pevski odsek zapoje tri lepe pesmice in uprizori igro »Veste. Igra je obožljiva proti vsem krivicam, ki so se zgodile milijonom, zato boste zlasti tisti, ki ste ali sami trpeli, ali tisti, ki pogrešate svoje drage, dvakrat dobrodošli.

Prežganje pri Litiji. Društvo Rdečega križa na Prežganju je z uspehom uprizorilo Radensko igro: »Za grunte Ist' Rdeči križ vabi vse občane treheljenske, da posejijo na praznik sv. Treh kraljev lepo prireditve, ki se vrši takoj po 10. sv. maši, v Ljudskem domu. — Z velikim zadovoljstvom smo prejeli vest, da je imenovan banskim svetnikom župan g. Jos. Gale. — Občinska organizacija JRZ se kaj živahno razvija. Se vedno se oglašajo novi člani!

Jesenice. V nedeljo, dne 5. januarja ob 3 pop. bodo gostovali v Krekovem domu študentje s Sorškega polja z igro »Vzroke

Dobrépolje. V decembru smo dobili elektriko v Dobrépoljsko dolino. Elektrificiranje so sledile vasi: Videm, Podgorica, Zdenska vas, Costa in Predstruge. Navdse so bili ljudje presenečeni na Sveti večer pri polnočnici, ko je bila župna cerkev prvič razsvetljena. Bogato so bili razsvetljeni vsi oltarji, zlasti veliki. Vse delo je mojstrsko izvršilo elektropodjetje Gabriel Oblak iz Dol. Logatec. Vse lesence in razne druge predmete v župni cerkvi je prav lepo obnovila tverka Naša Sloga iz Ljubljane. Ljudje pravijo, da je bilo pri polnočnici radi bajne svetiljave lepo in prijetno, kakor v nebesih. — Kmetijsko-gospodinjski tečaj v Ponikvah se prične 15. januarja. Trajal bo tri mesece, t. j. do 15. aprila. Plača se mesečno 300 Din. Prošnje za sprejem je treba poslati na Zavod sv. Terezike, p. Videm-Dobrépolje, vsaj do 10. januarja 1936.

Gaberje pri Brusnicah na Dol. Naša gospodinja šolska upraviteljica Milka Vrtačnikova je napravila nam in našim otrokom lepo božično veselje. V nedeljo, dne 22. decembra, je priredila z otroci božičnico, ki je v Gaberju še nismo doživeli. Otroci — nekateri strumno, nekateri nežno deklamirali razne pesmice. Tudi angel je zaplaval v šolsko sobo, ki je bila pri-

merno opremljena; jaslice in lučke in srebro in zlato in smrečje. Ganjeni do solz smo poslušali naše malčke. Kljub težavam, s katerimi se moramo boriti, kljub naši revščini, v kateri živimo tu na vzhodu Gorjancev, nam je bilo toplo pri srcu, ko smo odhajali, položajni vsaj za nekaj ur, na svoje borne domove. Hvala vam, gospodična upraviteljica, za vso ljubezen, ki jo naklanjate našim otrokom.

Golo nad Igom. Naša največja skupna gospodarska skrb je vzdrževanje ceste na Ig. Zato smo s stalnim veseljem in upanjem delali za priključitev naših vasi k občini Ig. Ker smo mislili, da bo občina cesto raje popravljala, če bomo vsi, ki jo rabimo, v izjamski občini. In kaj vse so nam pred občinskimi volitvami obljubljali sedanji gospodarji občine glede ceste! Sedaj pa ne store za cesto ničesar. Niti enega kamena niso pripeljali nanjo v jeseni. Ali JNS tudi na Igu dela samo z besedo in le pred volitvami? Za sedaj sta to cesto zgodnja zima in mráz dobro asfaltirala — a kaj bo spomladi.

Vrzdence pri Horjulu. Prav na sveti večer nam je nemila smrt ugrabila najstarejšega moža v naši fari. Po kratki boleznij je mirno v Gospodu zaspal Velkavrh Andrej v svojem 94. letu starosti. Vedno je bil zdrav, trdna — kmečica korenina — Na »Domoljubac« je bila njegova hiša naročena že odkar izhaja Tudi v svoji visoki starosti ga je vedno prebiral. Pogreb je bil zelo velik. Gasilska četa je pokojniku zapala ob odprtem grobu. — Naša prostovoljna gasilska četa uprizori dne 5. jan. na svojem odru Finžgarjevo igro »Verigo ob 7 zvečer. Vabimo!

Zagreško pismence. Izseljensko nedeljo smo 1. decembra praznovali v Jeronimski dvorani, kjer smo gledali in poslušali lepo igro »Mala pevka«, ki je bila vsem zelo všeč. Tudi godba je bila lepa — V soboto, 7. decembra, je Slomškovo društvo priredilo Miklavžev večer. Po odhodu Miklavža, ki je obdaroval velike in male otročaje, se je nadaljeval družaben večer. To je bil že drugi družabni večer te jeseni, tretji pa se obeta na Silvestrovo in že sedaj vse va-

bimo. Zadnji dve nedelji smo poslušali zanimivo predavanje o Poljski; spremljale so ga skopične slike. Da Slovenci v Zagrebu napredujemo, dokazujejo tudi »Koprivce, burkas« list, ki so uvedle poseben »slovenski kotiček«, kjer zbujajo bolj ali manj duhovite šale. Naj jim bo. — Mohorjeve knjige so prišle. Dobite jih pri g. Jožetu na Pantovčaku 65. — »Domoljubovim« bralecem želimo vsi zagrebški Slovenci blagoslovljene praznike.

Stara Loka. Umril je Jernej Hebijan. Bil je 30 let cerkvenik pri Materi božji v kapelici na Fari. S kakšno ljubeznijo je gojil cvetlice za Marijo v kapelici zlasti za majak in Marijine praznike! Zato pa ga je Marija tudi vedno varovala. Srečno ga je pripeljala domov iz raskega ujetništva. Ko je prišel domov, je bila spet njegova prva skrb Marijo v kapelici bil je tudi goreč član verskih organizacij. Zadnja leta se je oglašala bolezen, ki jo je potrpežljivo prenašal, da drugi še za to vedeli niso. Le to je želel, da bi on prej umrl, kot njegova skrbna žena. Tudi ta želja se mu je izpolnila. Kot bi vedel, kaj ga čaka, je pred tednom obiskal svoje sorodnike in prijatelje in se od njih poslovil. Starega 69 let je zadela kap. Pred smrtjo je še mogel prejeti zakramente. Na se ga tako spomni tudi »Domoljub«, katerega zvesti na ročnik in bravec je bil Počivaj v miru, dobi Jernej!

Sv. Križ pri Litiji. Nevednost je draga reč. Kdor se hoče danes obvarovati nevednosti, mora čitati časopis: dnevnik, če mogoče, ali pa vsaj tednik. Ni pa vsak časopis dober. Tudi v našo župnjo prihaja nekaj časopisov, ki niso priporočila vredni. Iskreno se zabavujemo ga mislonarjem, ki so nas o pomenu tiska tako lepo poučili. Mi katoličani bomo ostali zvesti načelu: Svoji k svojim. Naročali bomo samo katoliško časopisje: »Bogoljuba«, »Domoljubac«, »Slovenec«, »Slovenski dom« in drugo dobro časopisje, ki nam ga bodo naši duhovniki priporočali.

Trstenik. Prekop za novo progo ceste pod župniščem so naši priioni brezposelni na kvaterno soboto dokončali. V marsikatero bajto z delavsko družino je prinesel skromni zaslužek pravo božično razpoloženje; sicer bi morali iti po hišah prosjačiti za božji kruhek. Vsi so brez razlike hvalčili banski upravi, da jim je omogočila vesele praznike. Šacov nism izkopali; pač pa je en kramp izkopal medaljo, ki nam je

German je v kratkem razložil svojo zadevo. Sem in tja mu je v razburjenosti ušlo več trdih izjav.

Pretor si je z dlanzo podpiral glavo in ga poslušal, navidez precej malomarno; ako bi njegove oči od časa do časa živahno ne zablestele, bi človek skoro mislil, da mu je za prefektovo zadevo prav malo mar. Servij ni imel nikakega obzira; čutil je potrebo, da da duska svoji nevolji. Pri tem ni prav nič potiznašal rimskim uradnikom; govoril je v nasiljih v Germaniji, o preveliki popustljivosti, da o zavlačevanju napram zločinom cariaikov in kolonistov. Odkrita vojaška narava je pozabila vsako opreznost.

Ko je prefekt končal, je pogladil pretor svojo brado in ljubeznivo rekel:

»Velika krivica te je zadela, prefekt, in ne tajim, da ima rimska sodnja dolžnost, poiskati ti pravico, toda za to je treba nepoprečnih dokazov, katerih pa doslej še nisem slišal. Jaz zase verjamem tvojim sumnjam; toda to so samo sumničenja, ki pred sodnijo nič ne veljajo.

»Torej ne bom našel v glavnem mestu pravice? je vzklikal Servij.

Pretor je vztrajal popolnoma miren. »Na ta način ne pridemo stvari do dna,« je rekel, »ne da bi kolkéjak izpremenil glas; posebno ako imamo opraviti s takim lisjakom kot je Fabij. Ko bom imel dokaze v rokah, tedaj me ne bodo ovirali milijoni, ne kupljeni viteški prstan tega skupuha, izreči obsodbo, kakor jo zasluži nasilje. Prodvev moram torej poiskati dokazov in jih postaviti.«

Medtem bo pa izginil vsak sled za Tuzneldo, se je razgledal Servij.

Pretor je zmajal z rameni. »Vse mogoče; jaz ti morem samo toliko obljubiti, da bom stvar pazljivo zasledoval in ti oziro na to. Stvil bom vse, da ne bo

Fabij ostal nekaznovan.« Obrnil se je nato k Publiju in rekel: »Prepričaj ti prefekta, da Marij Pomponij ni zmožen neresnice.«

Pri teh besedah je vstal in se vzravnal. Toliko ponosa je bilo v njegovi postavi in toliko resničnosti na njegovem mračnem obrazu, da je izginila v Serviju vsa nezauzpost.

»Oprostí mi, pretor, hvala ti lepa.« »Nimam ničesar oprostiti. Razumem in čutim razdvojenost germanske duše nad tem, kar se zgodi izven Italije; ker tudi po mojih žilah se pretaka kri svobodnih barbarov. Takih Rimljanov, kakor je tribun Publij Kvinktilij na sedanji Rim nima mnogo. Toda bodi potrpežljiv in zaupaj v mojo naklonjenost.«

Publij in Servij sta se poslovila od Marija in odšla.

»Jaz naj samo potrpi, bogovi pa vedo kaj se godi z Tuzneldo!« je govoril prefekt. »Pojdi sam domov; poskusil bom še nekaj skrajnega. Proti poldnevni upam biti pri tebi.«

»Ti imaš nekaj nepremišljenega v mislih,« je odvrnil Publij, pomisli, da nisi v taboru.«

»Vem to; nič ne skrbi za me!« »S tem se je Servij poslovil, Publij pa je stopil v noštnico.

* * *

V mestu se je začel živahen promet. Na vse strani so se pomikale nosilnice in nosilni stoli. Cele gruce varovancev in sužnjev so obkrožale notri sedečega gospodarja, da so se požurili in izročili jutranji pozdravi onim gospodom, ki so mogli priporočiti na višja mesta. Kupei in obrtniki so ponujali svoje izdelke hvaloč drug pred drugim svoje blago. Iz stojnice in delavnice se je razlegal krik, pogajanje, kreganje, smeh in šale po celi ulici.

Servij si je kot prejšnji dan napravil jal pot s komolci. Tako je prišel do Eskvilina; tu je vprašal mestnega stražarja za Fabijevo poslopje.

Carinik je imel krasno palačo. Deset stebrov iz frigijskega marmorja je nosilo bakreno stroho preddvora. Dva stasita vrtarja v bogatih z zlatom vezanih tunikah sta stražila pri vratih.

»Ali je doma tvoj gospod?« je vprašal Servij enega od njiju.

»Ti veš, gospod,« je dobil v odgovor.

Servij je vstopil. Krasna mozaična slika, predstavljajoča ugrabljenje Evrope, je bila središče predsobe, katere stene so bile okrašene s staro opravo, dragocenimi meči in glavami divjih zveri. Servij je odgrnil teško zaveso pri notrajnih vratih in vstopil v veliko sprejemnico, ki je bila opremljena s klopni iz citroninega lesa. Bile so tu tudi omare z voščenimi sohami prednikov. Mnogo oseb različnega stanu in starosti je čakalo tu na sprejem.

»Ali je tvoj gospod zaposlen?« je vprašal Servij glasnika, zvitega Grka.

Drzno je ta pogledal prisleca od nog do glave in se obotavljaj odgovoriti.

»Ali je tvoj gospod zaposlen?« je zapovedujoče ponovil Servij, kot bi sedel visoko na konju na čelu svoje konjenice.

»Sedaj je pri zajutreku?« je odgovoril sedaj prestrašeni Grk.

»Kje pa?« »Na dvorišču,« je rekel suženj in skušal zapreti s svojo široko postavo dostop k ozkemu hodniku, ki je vodil v peristil.

(Nadaljevanje)

V vsako hišo »Domoljubac!«

...in vredna, da jo sporočimo. Spominja nas na najslavniji slovenski tebor. Videti so avlele naše kovane, naše napisane. Tabor na Vrhovini, 17. maja 1894. Obratno lice pa določeno izrazno naše vesele, ki obsega napis: »Slovenski svet! Ne pozabite sebi, preko srca na vsa prizivna Slove- nija.« Kako pomembna je vendar in izkapanina ravno tudi za sedanjih časi. Se danes krice nam vsem e sovsemno meča. Jugoslavije, preko vse naše domovine in tudi našo narodno zavest, ki je neposrednejša tudi v sedanosti.

Abesinska. Nedavno je umrl nagle smrti uče- deni poslovni posestnik Mihael Zor iz Gorič. Mihael je bil valika let odbojak naše kranil- niški pri pogrebu smo videli, kako je bil pri- jazen in spoštovan. — Denarje je za štiklavlja darovalo ubogo boljšar in odročna. V začetku januarja bodo imeli svojo igro: »Vsi velji god- beniki, v februarju pa čisti fantovski odsek.

Leše na Gorenjskem. Smrti niso je uporabila našo 29letno tovarišico Anico Menčič. Triletna mišna bolezen ji je izprlela vse moči. Dolgo je upala, da bo ozdravela, če pa je spoz- nala, da je vsako upanje zastavljeno, se je vzdala v voljo božjo in resno pripravljena izročila Bogu svojo v trpljenju in molitvi očisceno dušo. Kot članica Marijine kongregacije je imela ob- rabeno pogreb. Bog naj ji v nebesih vse obilo poplača, potrjim domačim pa tudi da obilo tolaže.

Dragatuš. Pred božičem smo začeli pri nas tridnevne duhovne vaje za moške in ženske, ki so se jih vztrajno in z veseljem udeleževali. Le najbolj potrebnih božje besede ni bilo zraven, dasi gredo včasih po več ur daleč poslušati kako lepo zvenečo besedo. »Slišite najprej božjega kraljestva...« — Na Štefanovo smo igrali v na- sem društvu lepo igro: Vrtnice. Za konec nam tamburaši zaigrali venček narodnih pesni.

Sv. Jakob ob Savi. Naše društvo pravi- delaje. Miklavžev večer je razveselil stare in mlade. Dne 22. decembra smo videli filmski eharističen kongresu z lepim predavanjem. Za Silvestrovo smo videli »Beneške trojčke«, ki so jih ponovili na novega leta dan.

Zapoge. Smrt je vzela življenje 47letni Ma- riji Oblak ravno na sveti dan. Že pred petim

letji je bila po nesreči hudo poškodovana. Zdrav- niški so ji kakrat rešili življenje, vendar je za posledicami rane hiral in se končno po hudem trpljenju preselila v boljše življenje. Pokoj njeni blagi duši.

Črni Vrh. Nedavno je praznoval naš vrli organizator Franc Maček 50letnico življenja in 25letnico službovanja v našem kraju, jubilarntu, ki tako lepo vodi pevski zbor in ki tako skrbi za kras naše cerkve, želimo, da bi v krogu svoje družine doživel še mnogo srečnih let.

Sveti Jurij ob Ščavnici. Nedavno smo po- ložili v grob Toneta Krambergerja. Komaj tri- deset pomladi je doživel, poln načrtov za bo- dočnost se je moral odzvati kruti usodi, ki ga je iztrgala iz naše srede na tako žalosten na- čin. V polni meri so veljale zanj Gregorčičeve besede: Ne samo kar veleva mu star, kar more, to mož je storiti dolžan. Raje je krivico trpel, kakor da bi živel v prepiru s sosedi Laži in hinavstva ni poznal, vedno je bil vesel in pri- jazen z vsakomur. Ogromna množica ljudstva ga je spremljala na njegovi zadnji poti. Naj mu Bog obilo poplača njegova dobra dela. — R. a.

Hotederšica. Abesinska vojna sankcije in vse, kar je s tem v zvezi ima pri nas, ki smo blizu meje svoj poseben pomen. Vedno težje dobimo v roke skromen izkopiček za prodani les, iste težave ima tudi naša mlekarica, ki je oddajala mleko čez mejo. Treba bo, da mero- dajni gospodje v tem oziru nekaj ukrenejo. — Električno smo dobili v našo bližino. Upamo, da bo kmalu zasvetila. — Naše prosvetno društvo se pridno giblje. Letošnjo sezono so nam že s veseljem lepega nudili na našem odru. O božiču smo videli lepo igro »Podrti križe. Le tako naprej!

Peter pri Novem mestu. Naše prosvetno društvo ima fantovski odsek, ki šteje 50 članov in igra vsakega krožek, ki ima 60 članic. Bog daj tečajem delu uspeha. Dne 1. decembra smo imeli v klub temu, da so nas do zadnjega pro- glasali za protidržavne, lepo proslave našega Zedinjenja. Na praznik Brezmadežne smo pri- redili zelo lepo Slomškovo proslavo: za božič pa smo videli na odru »Svete tri kraljce.

9—SKI:

Ponesrečen beg iz ruskega zletišča

Na dan januarja, leta 1916, živel lot ujet- nik v Marijinsku, malem mestu ob zeleznici tam sredi Sibirije, sem se seznanil s avstrijskim Ukrajincem, ki mi je v istih dneh dveh narisal zanimivega potepalca iz svojega živ- ljenja. Bil je za Sava Deputat in je bil 35 let star, 170 cm visok, bil v Vilhanov v okraju Ašinskij v Galiciji. Deputat je bil vajprej z Madjari v bogatstvu, ki je v vsaki vojni vojništem okraju. Od Madjarov se je našel udeleževal kocke. Opravljal je le določeno delo v 1914-15 in tako pridobil okrog 30 rubljev. Z nekimi Strihorjem, ki niso imeli nobene civilne oblike, sta poskusila in spredli te denar doseči svoj cilj, a nista prišla daleč, ker sta imela preveč sreče.

Da bi lažje študirali očetov o negu, so je De- putat preselil k nekemu Latifu, kjer pa ni postal dolgo. Od Latifa je šel k nekemu ru- sinemu rešetarju, ne zato, ker mu je bilo pri- jazu, morda slabo, ampak zato, ker mu je v latifju Deputatovega begu, zapel raje k ruskega Latifa, ki je bil ruskega rodu in bi imel kot tal večje sitnosti z oblasti. Deputat je dobil od nekoga poljskega dijaka dobre zemlje- vide in kompas. V vasi je spoznal tudi ukra- jinskega rojaka, 37letnega Ignacija Logaza, ki je pripadal 58. pehotni in je bil dama iz vasi v bližini v okraju Stahovskij. Tudi Deputat Latif Logaza sta bila v dobrih odnosih. Na- slednji dan je imel okrog 40 drugih okrog 20 metnikov posetje.

Prvo noč nadaljujem, naj sledi nečlovek- skost. V istem polju karti Sred- nji. Ob avstrijski zeleznici boš med rekoma. Oni in Jenisejem kaj hitro našel Mašinist. Mašinist je na jug je najprej Čum in od tega mesta 100 km dalje pa mesto Užur. Od Užura je le 100 km dalje mesto Abakan, dalje Minusinsk ob zeleznici. Nato se proti jugu vstaja in seveda

niso na tej karti: Jermakovska, Razjezd, in dalje vzhodno mesto Usa, nato Turan Ujuk in na koncu vasi Jenisejsko mesto Bjelocarskoje, ki pa ni na karti. Že tu na njegovim da nisi bil na isto noč varnem, čeprav se ti je posrečil beg v Mongolijo. Rusi so imeli z Mongolci do- govori, po katerem so Mongolci proti odškod- nini sproščali Rusov vsakega ubežnika.

Bilo je v juliju 1915. Deputat in Logaza sta si kavalerski obljeli nove skoraj in si pri- pravila tudi drugo za dolgo pot. Gospodarjema sta rekla, da gresta za štiri dni na konjo. Šla sta v smeri proti Čulianu. Okrog sto kilometrov od Bogatova proti jugu je mesto Užur. Nekaj kilometrov pred tem mestom sta iskala pitne vode, zakaj zela in je želajo. Voda večine ru- skih rek ni pitna, zato ni prevrata. Po cesti pride za njima mož z dvema psoma. Bil je neki strojin. Ti je sel z polja domov proti Užuru. Na strojnovo vprašanje najprej odgovori Logaza, da sta iz vasi blizu Užura, pozneje prizna, da sta Avstrijec a neznan mož-stroj- nik, jima zapne, da je politično pregnani Pol- ljak. Začne se zaupni razgovor. Mašinist ju vodi do Poljaka Ljubomirskega nato pa še na svoj dom. Kjer jima da potni list, v katerega je napisal Deputat po danih navodilih imena krajev, kjer bosta najvarneje potovala.

Strojin je povedal, da bosta morala od Užura do Minusinska ob Jeniseju prehoditi več kot 500 km. Od Ašinskaje do Minusinska so delali v tistih dneh avstrijski in germanski Nauci železnisko prog, ki je na zemljevidu že označena.

Od Užura do zelezniske postaje Sov sta hodila naša begunca 3 dni. Bila je težavna pot, težavna po gozdu. Na cesti, čeprav se ni vila daleč od to, si je malih razlogov nista upala.

Večer je čisto se premik travnih bilk. Za- gledata volka. Sta brez pelice in brez vsakega opreje. Pride jima na um rešilna misel: pa- data na tla in se zopet dvigata. Volk se pre- strahu in zbeži... Prenočevala sta v gozdu, mo- najajo stražo.

Zjutraj začujeta streljanje. Avstrijski ujet- niki so rušili skale. Dva raztrgana delavca sle-

DOBRO ČTIVO

k Nova knjiga: Neposredni davki. Zakon o neposrednih davkih s pravilniki, uredbami in komentarjem ter zakonom o davku na neoče- njene osebe in o davčni oprostitvi oseb z de- vetimi ali več otroki. Priredil Štefan Sušec, načelnik finančnega oddelka banke uprave v pok. Vezana knjiga stane 160 din. To je danes edina knjiga in po sodbi davčnih strokovnja- kov najpopolnejša, ki obsega vse zakone, do- polnitve, uredbe in komentarje o neposrednih davkih. Kar smo imeli sedaj, je bilo po večini zastarelo in radi vedno novih uredb in pravil- nikov je tako nepregledno, da je bil že skrajni čas, da smo dobili celotno izdajo zakona o neposrednih davkih s komentarjem. V tej knji- gi so upoštevani zakoni in uredbe do zadnjega časa, kar se posebno digne praktično situacijo te knjige. Zato bo knjiga brez dvoma jako dober pripomoček ne le davčnim, finančnim službam in samoupravnim funkcionarjem, temveč tudi sodnikom in odvetnikom zasebnim pritožnik. Prihranjeno bo vsakemu na čas, ker mi ne bo treba iskati po raznih »Službenih novinah in »Uradnih listih« tega ali onega pojma, ki ga bo sedaj našel v tej knjigi. Hkanti pa bo dober avtentičen svetovalec denarnim zavodem za- drugam, industrijskim in trgovskim kot obtemni podjetjem in vobče vsakemu davkoplačevalcu. Vsek se bo sedaj z lahkoto počutil o svojih dolžnostih in pravicah glede tega davka. Ta praktična knjiga se naroča tudi v ljubljanski knjigarni v Ljubljani.

Metlika. Kritika, četudi nekoliko ostra, naj vzpodbudi Zadrugo še k večjemu delo- vanju. Odbora gotovo ne zadene krivda, že delovanje zadruge ni bilo tako obsežno, kakor bi kdo želel. Z združenimi močmi naprej! Mnogo sreče v novem letu! — V Trzinu: Do- pis je preobširen in pisan v domačem dia- lektu. Kako bi pa izgledal »Domoljub« ako bi vsak kraj pošiljal dopise v domači govori- ci! —

dita našima begunca. Gotovo dva nepridi- prava, ki sta kot arestanta nekje pobegnili od dela. Ves dan hodita za njima. Šele na večer sta nepridiprava zgrešila sled za našima znanca.

Deputat in njegov tovariš prideta do raz- potja. Zagledata tri ceste. Po kateri naj gresta? Nekaj časa sta korakala po prvi, nato po drugi, a obe sta vodili na travnik. Nato sta vzela »pod noge« tretjo pot.

Za postajo Sov sta se vedela nekam boljše ravnati. Pot jima je kazal blatni tir avtomobila, ki je pripeljal iz Minusinske na postajo Sov. Od te postaje dalje proti jugu se razprostirajo nepregledni pašniki, ki so posejani na redko z visokimi skalami. Tu žive Tatarji. Nekaj kam- nov (boškov) Tatarji celo obožujejo.

Naša potnika se nista kaj dobro počutila, zakaj že tri dni nista pila vode. Vsa premočena sta bila od potu, ki se ga je nabralo tudi v čevljih toliko, da je kar brizgalo iz njih. Na vsakih 100 do 200 korakov sta opazila kosti od volkov snedenega konja. Tamošnji pastirji vedo za voljejo nadlogo, ki se skriva in prež za skalami. Ko ženo čredo na pašo ali domov, na nevarnih mestih streljajo in na poseben na- čin ropočajo, da preplašijo volkove, kar se jim pa menda vselej ne posreči.

Zopet je večer. Oh cesti leži na novo po- gianski konj. Kakih sto korakov pot od konja se položita trudna potnika pod grom počitka. Drugi dan so ostale od konja samo kosti. Se- veda jih nista obrala begunca, ampak lačni vol- kovi. Deputat in tovariš sta imela tisti večer več kot srečo, da sta v bližini lačnih zveri še ostala zdrava in cela.

Že dva dni hodita naša potnika po neznanih krajih, ne da bi povžila skorjico kruha. Konč- no prideta do tatarske vasi. Vstopita v več koč, a nikjer ni žive duše. Gotovo so vsi na pašnji. Na zadnje najdeta kolibo, kjer so bili stano- valci doma. So še vsi spali in steer po tleh in v Adamovi obleki.

(Nadaljevanje)

RADIO

Četrtek, 2. januarja: 12 Harmonike in citre. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Sloviti tenoristi. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Radijski orkester. 18.40 Slovenščina za Slovence. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos iz Zagreba. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Prensne pesne glasbe iz kavarne »Nebotičnik«. — **Sobota, 4. januarja:** 12 Plošča za ploščo. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošča za ploščo. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Koncert radijskega orkestra. 18.40 Perča zunanjepolitična vprašanja. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Čarobna leča — pester večer. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Radijski jazz. — **Nedelja, 5. januarja:** 8 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.15 Teledruga. 8.45 Veseli ruski napevi. 9.15 Prenos cerkvene glasbe iz trnovske cerkve. 9.45 Versko predavanje. 10 Ura romantične glasbe. 11.40 Mladinska ura. 12 Napoved časa, objava sporeda. 12.15 Koncert Radijskega orkestra. 15 Kmetijska ura. 15.20 Plošče po željah. 16 Gospodinjina ura: O prehrani in higijeni. 16.15 Naše pesmi in naši plesi. 19.30 Nac. ura. 20 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15 Zvonjenje in pritrkavanje. 20.30 Koncert Radijskega orkestra. 21.30 Hrvaški narodni običaji. 22 Napoved časa, vremenska napoved. 22.15 Mendelssohn: Škotska simfonija. — **Ponedeljek, 6. januarja:** 9 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 9.15 Kvarter na pihala. 9.45 Versko predavanje. 10 Prenos cerkvene glasbe iz stolnice. 11.15 Božična povest. 12 Napoved časa, objava sporeda. 12.15 Plošče po željah. 15 Kmetijska ura. 15.20 Komorni šramel kvartet. 16 Gospodinjina ura. 16.15 Koncert slovenskega vokalnega kvinteta. 19.30 Nac. ura. 20 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15 Koncert vojaške godbe. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Prensne lahke glasbe iz kavarne »Nebotičnik«. — **Torek, 7. januarja:** 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Valček za valčkom. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Zvočni iz daljine Azije. 18.40 Današnja podoba Kitajske. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Schubert-Berte »Pri treh mladenkah«, opereta. — **Sreda, 8. januarja:** 12 Fjodor Šaljapin poje. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Klavirski koncert. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Otroška ura: Požgančkov oča govore. 18.40 Pogovori s poslušalci. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Koncert »Ljubljanske zvonice«. 21 Koncert citraškega krožka »Vesna«. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda.

NAZNANILA

u Na kmetijsko-gospodinjinski šoli v Poničkah, p. Videm-Dobrepolje, pručke P. kmetijsko-gospodinjinski tečaj, dne 15. januarja 1936. Tečaj bo trajal tri mesece, t. j. od 15. januarja do 15. aprila. Mesečnina znaša samo 300 din. Poučajejo se vsi predmeti, ki jih rabi gospodinja. Dekleta! Priglasite se čimprej na naslov: Vodstvo kmetijsko-gospodinjinskih tečajev v Poničkah, p. Videm-Dobrepolje, in sicer vsaj do 10. januarja.

u Varno naložite svoj denar pri »Hranilnici Kmečkih občin« v Ljubljani, Miklošičeva c. 19, v palači Vzajemne zavarovalnice. Ček račun 10.545. Hranilne vloge na knjižice stalno razpoložljive, sprejema in jih obrestuje najugodnejše. Večje stalne vloge z odpovedjo po dogovoru. — Zavod je pupilarno varen, ker jamči zanj 16 večjih kmečkih občin z vsem svojim premoženjem in vsi svojo davčno močjo ter je stalno pod nadzorstvom kr. banskega komisarja. — Uradne ure za stranke so od 8—12 opoldne.

P I S A N O P O L J E

Nova žrtev železniške nesreče

Na železniški progi blizu kemične tovarne v Mostah pri Ljubljani so našli močno okrvavljeno in razmesarjeno moško truplo, ki je bilo brez glave. Ponesrečenca je povozil eden vlakov, ki vozijo med 11. in 12 ponoči po glavni progi. Po vestnem preiskovanju so skoraj dober kilometer daleč od kraja, kjer so našli truplo, našli odrobljeno glavo. Obveščena je bila o tem policija, kdo je ponesrečenec, pa je ugotovila šele orožniška postaja na Vevčah. Ponesrečenec je namreč 38 letni zidar Ivan Trček, po rodu s Primorskega ter stanujoč pri D. M. v Polju. Trček je bil oženjen, nima pa otrok ter zapušča le ženo. Bil je marljiv zidar ter je imel zaslužek. V zakonu je bil srečen. S svojo varčnostjo in treznostjo si je prihranil časoma toliko, da si je postavil lastno hišico, v kateri je stanoval. Zaradi njegovih lastnosti in mirnega življenja ni verjetno, da bi si namenoma vzel življenje. Bolj verjetno je, da je postal žrtev nesreče. Trček se je v soboto zvečer mudil v Ljubljani ter se je pozno ponoči vračal domov po železniškem tiru, ki je bil snega prost, dočim je bila pot poleg tira zasnežena. Tam ga je dohitel vlak.

Stroj je voz razčesnil na dvoje

Dne 24. decembra 1935 je peljal hlapec Karel Sketelj, uslužben pri prevozniku Antonu Lemutu v Ljubljani, s parom konj dve prazni gramozni truži čez železniški prelaz, ko der vodi Aleševčeva ulica čez glavno progo v Siski. Ta prelaz je brez zapornic. Sketelj je očitno prihajajoči železniški stroj zapazil prepozno, tako da se ni mogel o pravem času umakniti, ter je zato poskušal v naglem diru prevoziti železniško progo prej, kakor pa bi ga dosegel stroj. To se Sketlju ni posrečilo in stroj je zavozil v voz. Posledice so bile grozne. Stroj je voz razčesnil na dvoje, odsekal konje od voza ter jih butnil na desno (ljubljsko) stran proge, razvaline voza pa je z voznikom vred pahnil na levo stran.

Voznik Sketelj je obležal s strašnimi poškodbami. Padel je pod kolo stroja, ki mu je odrgalo desno nogo nad kolonom ter jo zaglalo več metrov — s škornjem vred — v stran, Sketelj sam pa je obležal lik proge, ves krvaveč. Oba konja je stroj butnil, da je enemu odtrgalo glavo, drugi pa je padel tudi

s tako silo na tla, da je takoj poginil. Stroj se ej takoj po nesreči ustavil. Karel Sketelj, star 25 let, doma pa iz St. Jerneja, je v bolnišnici poškodbam podlegel.

DROBTINE

V boju z volkovi. Na mali romunski postaji Rafajlo služi uradnik, ki se po končani službi vrača domov v nekaj kilometrov oddaljeno vas. Ko je nedavno odprl večerni vlak, se je vračal z ženo domov. Komaj pa sta stopila nekaj metrov v stran od postaje, ju napade krdo volkov. Preden se je presrečeni mož zavedel, je drhal napada ženo in jo tako hudo oklala, da je žena omedlela. Mož je takoj zgrabil z eno roko ženo, z drugo pa udrihal s palico po volkovih, medtem pa se je počasi pomikal nazaj proti postaji. Pol ure se je besno otepal zveri, da je zamogel odoreti postajna vrata in smukniti skozi nje z ženo. Volkovi pa so trdovratno strazili pred vratmi in šele ko je na telefonski poziv prišla pomoč od sosedne postaje in so jih stražniki šest ustrelili, je zamogel uradnik z ženo domov.

V Španiji. Španija nima samo modernih mest, ki se lahko kosajo z nemškimi ali francoskimi, njeno življenje odklikujejo tudi še živi običaji nekdanjih časov. V tamošnjih gorah še danes živijo puščavniki, ki so se naveličali modernega trčaka ter se posvetili samo svojemu Bogu in sebi. Samotarci bivajo v nedostopnih skalnatih duplinah, preživljajo se pa od mlodarov, ki jih jim nosijo dobri ljudje. Več desetih takih puščavnikov poznajo, nekateri izmed njih živijo že nad 30 let v samoti. Ljudstvo jih nazivlja svetnike in jih visoko časti ter skrbi za njihovo prehrano. Od časa do časa pa jih poseđa v večjem številu in postaja njihovo modrost, katero daje poljožnim možem življenje v samoti in molitvi.

Tekma za smrtnimi tarki. Vsi veliki laboratoriji sveta se bavijo danes z vprašanjem, kako naj se proizvajajo tarki, ki bi na poljubne daljave ustajali avtomobile, letala in parnike. Iz kodanja prihaja poročilo, da se je tam posebej nekemu inženjerju proizvajati tarki, ki povzročijo eksplozijo letal v zraku in višinah. Tudi znani italijanski iznajditelj Marconi se bavi s smrtnimi tarki. O njih je povedal nekemu časnikarju tole: Nekaj smo dosegli in ni dočela neosnovano, če govori svet o aparatih, ki s svojimi tarki ustajljajo letala. Vendar bomo o tem govorili šele, ko tarki zanesljivo preizkusimo in preskrbimo za potrebno varnost — Nas pa bi bolj zanimalo vprašanje, ali so take iznajdbe sploh zaželeni. Saj se z njimi hoče samo razdirati in uničevati.

Najstarejši sledovi življenja na Koroskem. Dunajski univerzitetni docent dr. Strouhal je v letošnjem poletju kopal v jamah pri beljaških Toplicah. Osemdeset metrov globoko v jami je odkril živalico, podobno našemu pajku. Velika je komaj 3 milimetre in nosi znanstveno ime »Koronia«. Po dosedanjih izkopinah učenjak sklepa, da ima pred seboj živalico, katere predniki izvirajo iz ledene dobe. Bržkone so se ob pričetku mraza in nastajajočega ledu poskrili v jamah Dobrčevih, eden njihovih polomeev pa je sedaj prišel v roke učenjakove, ki je po njegovih nenavadnih oblikah določil starost njegove rodovine.

Kdo vam bo sporočil vse novice iz tujine,

kter biva nad 350.000 naših rojakov?

Naši izseljenci vam ne morejo vsega pisati, vas pa vse zanima. Zato je naj boljše, ako si takoj naročite mesečnik

„Izseljenski vestnik Rafael“

ki na osmih straneh poroča o življenju in delu naših bratov in sester v tujini. Naročnina znaša letno za Jugoslavijo 12 Din, za inozemstvo pa 24 Din.

Naročite si ga in pišite še danes na naslov:

Uprava Izseljenskega vestnika Rafaela, Ljubljana, Tyrševa 52

Hranilnica in posejilnica
 registrirana zadruga z neomejeno zavezo
 v Kamniku
 Šutna številka 22 (v lastni hiši)

Hranilne vloge obrestuje po dogovoru do 5%
 Jamstvo presega večkratno vrednost vseh vlog.

Ča žganjekuho
 vabite najboljše brinje, fige in rozine
 tvrdki FRANC POGAČNIK d. z. o. z., Ljubljana,
 vrteva cesta 33 JAVNA SKLADIŠČA (Balkan).

Krize do konca.
 ko bodo domači denarni zavodi
 mogli zopet dati

Moja posejila iz novih vlog
 Zaupajte Vaš denar

Mesni hranilnici ljubljanski
 ki izplačuje nove vloge, vlo-
 žene po 1. 1933 neomejeno ter
 jih obrestuje po 4-5%.

Vloge nad Din 400.000 000—
 Rezerve Din 14.000.000—

Pri brivcu. »Kako bi si najbolje ohranil las,
 spod mojster?« — V medaljoni, gospod.

Hranilne knjižice ugodno kupimo.
 ANČNO KOM. ZAVOD, Maribor.
 Za odgovor Din 3— znamk.

Dijeta. »Če hočete ozdraviti, se morate zelo
 rogo držati predpisane hrane — nekaj prešičkov
 late in čatico pomarančnega soka, to je vse, kar
 se zaužije.« — »Ze prav, gospod doktor, toda
 kaj imam to zaužiti, pred jedjo, ali po jedi?«

Srečno in veselo Novo leto želi
JANKO STRUBELJ
 usar in trgovec s urami, stalinno, gramofoni,
 koleni in vsami posameznimi deli - KRŠKO

Srečno in veselo Novo leto želite svojim gostom,
 prijateljem in znancom

Joško in Melka Hubad
 gostilna pri »Bokolu«
 Ljubljana, pred škofijo številka 18

SANATORIUM EMONA
 Ljubljana
 Klemenčeva ul. 4
 Zdravnik: Tel. 86-28
 ordinira od 11-1
 dr. Fr. Derganc, kirurg, šef-primarij v p.

Mali oglasnik
 Vanka drobna vrstica ali nje prostor veja za
 enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo
 samo polovico, ako kupujejo kmetijske po-
 trebščine ali prodajajo svoje pridelke ali
 iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov
 ali vajencev in naroba.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Za harmonike
 ima na zalogi vse sa-
 stavne dele in glasove
 F. Kucler, postaja Dre-
 nov-erič pri Ljubljani.
 Za odgovor je priložiti
 znamke.

Kolar išče vajenca. A.
 Mavec, Golo 24.
 p. lg

Hlapec, ki ima veselje
 do konj, dobi službo.
 — Podrži, Cu-
 šperk p. Grosuplje.

Svinjo, breje, proda
 Matevž Kebe,
 Dol. Jezero 16, Cerknica

Krojni tečaj za šivilje
 in nešil-
 vilje priredi edina v
 inozemstvu diplomira-
 na strokovnjakinja. —
 Poučujem po najmo-
 dernem in zelo lah-
 kem sistemu. Prijave
 do 15. januarja 1936 —
 Jožica Kumelj speci-
 jalna prikojevalnica,
 Židovska ulica št. 3/III,
 Ljubljana.

Zimski hlačiči
 samo 185 Din, dobre
 oblike od 250 Din ter
 vsa druga oblačila po-
 ceni nabavite pri Pre-
 skerju, sv. Petra c. 14.

»Kaj bi bil vzrok eksplozije v tovarni?«
 »E, kaj. Benko je nesel na rami zaboj dina-
 mita in ko je sirena zatulila poldne, je dinamit
 vrzel na tla.«

Sodarskega vajenca
 išče Martin Sever, so-
 dar, Dragomelj p. Dom-
 žale.

Nova hiša v Rudniku
 številka 78 in
 lep vrt naprodaj za
 40.000 Din.

Pečarskega vajenca
 soro mem z vso oskrbo.
 Šišelj Hinko, Mokro-
 nog.

Dehile pridno, pošteno,
 vajeno vseh
 kmetičkih del, sprejemem.
 Zg. Šiška št. 29. Pred-
 nost imajo one z daljšo
 prakso.

Košice divjačine kupuje
 stalno Zdravič.
 Ljubljana, preje Flori-
 janska ulica zdaj Stari
 trg nasproti kavarar-
 zalnici.

Elektro-inštalacije
 zlasti v podeželju, iz-
 vršuje pod zadovolji-
 vimi pogoji ooblašči,
 elektroteh, podjetje Ga-
 brielj Oblak, Logatec.

Krojaškega vajenca
 sprejemem v učenje z
 vso oskrbo. Slava, Ljub-
 ljana, Sv. Petra nasip 51

Srečno in veselo novo leto
 želi
»PERSIL«
 d. z. o. z.
CELJE

»Z vso skrbjo varuj svoje srce, zakaj iz njega
 izvira življenje.« (Vse dobro izvira iz dobrega
 srca, vse hudo iz hudega srca.) Preg 4, 23.

Ljudska samopomoč
 reg. pomožna blagajna v Mariboru,
 Grajski trg 7
Doverjenišvo: LJUBLJANA, Tyrševa 34
 naznanja smrtne slučaje svojih članov v mesecu
novembru 1935

Kalan Marija, zasebnica, Ljubljana.
 Setine Marija, previzkarica, Gaberje pri Brezicah.
 Gabriš Ivana, vdova po sodnem ravnatelju, Ljubljana.
 Marinič Julijana, učiteljica, Sv. Urban pri Ptuj.
 Milnarčič Genovefa, previzkarica, Starašinci, p. Franjei.
 Verško Anton, splavar, Sv. Ožbald, p. Brezno.
 Trampus Franc, delavec, Loke, p. Trbovlje.
 Breznik Georg, obratovodja, Marebreg.
 Deško Marija, žena čevlj. mojstra, Store.
 Kaneler Elizabeta, zasebnica, Maribor.
 Kováč Ana, previzkarica, Paka v Sav. dol.
 Kriše Julijana, gosposinja, Smolnik.
 Lappi Ivan, previzkar, Murščak, p. Sv. Jurij ob
 Ščavnici.

Osojnik Marija, vinarica, Maribor.
 Kajuh Marija, žena učitelja in pos., Ptaj.
 Breznikovič Marija, delavka, Muretinci, Sv. Marjeta pri
 Ptuj.
 Natlačan Ivan, bošna, p. Gornjgrad.
 Kešmah Matevž, previzkar, St. Ilj v Slov. gor.
 Hrašnik Janez, previzkar, Sv. Lenart nad Laskin.
 Šošerko Anton, previzkar, Maribor.

Livk Janez, posestnik, Horn, Sv. Rupert na Dol.
 Gerlovič Ivan, hran. ravn. v pok. in pos., Kostanjevica.
 Urek Anton, mizar, pomočnik, Sela, p. Kaple-Brezice.
 Janžekovič Marjeta, šivilja, Samošani, Sv. Marjeta-
 Mošk.

Auderhub Jera, previzkarica, Lemberg.
 Maček Jakob, vinar, Malečnik, p. Sv. Peter pri
 Mariboru.

Jausovec Marija, previzkarica, Kupetinci, Sv. Jurij ob
 Ščavnici.
 Feguš Jožefa, posestnica, Gorišnica, Sv. Marjeta niso
 Ptuj.

Poljanšek Marija, previzkarica, Maribor.
 Ogrine Katarina, previzkarica, Starilog, Pragersko.
 Chlumsky Ana, vd. po strojevodji v pok., Petrovo selo.
 Zolner Barbara, zasebnica, Studenci pri Mariboru.
 Fajs Frančiška, žena prog. delavca, Studenice-Poljane.
 Stavbej Karel, poštni služitelj v pok., Vojnik.
 Doktorič Anton, davčni služitelj v p., Ljubljana.
 Mauko Jožefa, zasebnica, Rabeljska vas.

Hvalce Barbara, previzkarica, Mah Okle.
 Skrabar Cecilija, žena nadsprednika v pok., Maribor.
 Klajnerič Marija, posest., Popovci, Sv. Vid pri Ptuj.
 Hren Barbara, previzkarica, Seča, p. Konjice.
 Kopus Franc, previzkar, Nova vas, p. Lese.
 Pajžler Ana, previzkarica, Brežice.
 Dr. Bezjak Janko, višji šol. nadzornik v pok., Maribor.

Po vseh umrlih se je izplačala pripadajoča pogreb-
 nina v skupnem znesku **Din 421'300'**

Kdor še ni član »Ljudske samopomoči«, naj zahteva
 brezobvezno in brezplačno pristopno izjavo.

Blagajniško načelstvo
 Laž ima kratke noge, pa je vendar v teku
 nihče ne prekosi.

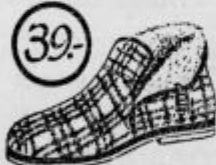
»Domoljub« stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo
 60 Din. — Izhaja vsako sredo. — Dopise in spise
 sprejema uredništvo »Domoljuba«. — Tele-
 fon 25-40. — Prostor ene drobne vrstice v inser-
 nentnem delu stane 10 Din. — Naročnino, inserate in
 reklamacije sprejema uprava »Domoljuba«. —
 Telefon 20-92. — Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak. —
 Urednik: Jože Košiček. — Za Jugoslovansko
 tiskarno: Karel Čeč.

All se hočete svojega revmatizma, protina osvoboditi?
 Trganje in zbadanje po udih in sklepih, otoki udje, skriviljene roke in noge, trganje,
 zbadanje in ščipanje po ravnih delih telesa, pa tudi slabost oči so čisto posledice
 revmatizma in bolečin v kosteh, katere je treba odpraviti, ker se sicer bole-
 čine še stopnjujejo.

Nudim Vam zdravilno, močvirno kislino razkrajajočo, imeno znovi in
 izledevanje pospešujočo
domače zdravljenje s pijačo ki se na umeten način povzema
 naravno sestavlja iz nekoga
 blagodejnega zdravilnega vrečka, ki ga je dobrotljiva mati narava darovala bolnim
 ljudem. Pišite mi takoj in dobili boste iz svojih vseh drinjav obstoječih skladišč
 poskušnjo sajedno s poučno razpravo. Sami se boste uverili o ne-
 škodljivosti tega sredstva in njegovem naglem delovanju.

Ernst Pasternack, Berlin S. O. Michaelstr. 18,
 Abt. H 294

Našim **ODJEMALCEM!**

*Ostali smo zvesti svoji obljubi,
da bomo utemeljili Vaše zaupanje,
ki smo ga uživali.*

VAŠE ZAUPANJE

*cenimo bolj kot vse druge udobnosti,
ki nam jih nudi duh današnje
ga časa; to zaupanje*

JE NAŠ PONOS

*in zato bomo se v bodoče stremeli
za tem, da Vas obudamo še boljše,
popolnejše in še ceneje.*

Z NAŠIM DELOM

*želimo koristiti našim odjemal-
cem, našim sodelavcem in poslovo-
nim prijateljem; z eno besedo
želimo, da*

SLUŽIMO NARODU.

Srečno
NOVO LETO!

Boata